

DANILO CLEMENTONI

RIKTHIM NË TOKË

*AVENTURAT E
AZAKISIT DHE PETRIT*

Danilo Clementoni
Rikthim Në Tokë

Rikthim Në Tokë:
ISBN 978-8-87-304018-7

Содержание

ParathÃ«nie	8
Anija kozmike Theos â## 1.000.000 Km nga Jupiteri	11
Planeti TokÃ« â## Tell el-Mukayyar â## Irak	18
Anija kozmike Theos â## Orbita e Jupiterit	25
Nasiria â## Hoteli	32
Anija kozmike Theos â## Alarm nÃ« afÃ«rsi	36
Nasiria â## Restoranti Masgouf	41
Anija kozmike Theos â## Objekti misterioz	50
Nasiria â## Darka	59
Anija kozmike Theos â## Analiza e tÃ« dhÃ«nave	73
Nasiria â## Pas darke	79
Конец ознакомительного фрагмента.	84

Danilo Clementoni

Rikthim në « Tokë »

Aventurat e Azakisit dhe Petrit

Titulli origjinal: Il ritorno

Përkthyer nga: Gentian Cane Publikuar nga: Tektime

Ky libër është një vepër e fantazisë. Emrat, personazhet, vendet dhe organizatat e cituara janë fryt i imagjinatës së autorit dhe kanë për qëllim të japin vërtetësi rrëfimit. Është analogjie me faktet apo me njëz real, të gjallë apo jo të gjallë është krejtësisht rastësore.

RIKTHIM NË TOKË

E drejta e autorit © 2013 Danilo Clementoni

Botimet: nëntor 2013

Redaktuar dhe shtypur në mënyrë të pavarur

facebook: www.facebook.com/libroilritorno

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

TÃ« gjitha tÃ« drejtat janÃ« tÃ« rezervuara. AsnjÃ« pjesÃ« e kÃ«tij publikimi nuk mund tÃ« riprodhohet nÃ« ndonjÃ« mÃ«nyrÃ«, pÃ«rfshi Ã«farÃ«do lloj sistemi mekanik dhe elektronik, pa autorizim paraprak me shkrim nga Botuesi, pÃ«rveÃ« pÃ«rjashtimeve tÃ« bÃ«ra pÃ«r pasazhe tÃ« shkurtra me qÃ«llim rishikimi.

BashkÃ«shortes sime dhe djalit tim pÃ«r durimin qÃ« kanÃ« pasur nÃ« pÃ«rballjet e mia dhe pÃ«r tÃ« gjitha sugjerimet e Ã«muara qÃ« mÃ« kanÃ« dhÃ«nÃ«, duke kontribuar pÃ«r tÃ« arritur mÃ« tÃ« mirÃ«n si pÃ«r mua ashtu edhe pÃ«r kÃ«tÃ« roman.

NjÃ« falenderim i veÃ«santÃ« pÃ«r tÃ« gjithÃ« miqtÃ« e mi qÃ« vazhdimisht mÃ« kanÃ« mbÃ«shtetur dhe inkurajuar pÃ«r tÃ« vazhduar pÃ«rpara nÃ« pÃ«rfundimin e kÃ«saj vepre qÃ« ndoshta, pa ta, nuk do tÃ« kishte dalÃ« kurrÃ« nÃ« dritÃ«.

Do tÃ« doja tÃ« falenderoja pÃ«rkthyesin tim, z.Gentian Cane, pÃ«r bashkÃ«punimin, pasionin dhe profesionalizmin qÃ« ka demonstruar nÃ« finalizimin e kÃ«tij pÃ«rkthimi.

Tabela e pÃ«rmbajtjes

[ParathÃ«nie 1](#)

[Anija kozmike Theos â## 1.000.000 Km nga Jupiteri 3](#)

[Planeti TokÃ« â## Tell el-Mukayyar â## Irak 7](#)

Anija kozmike Theos â## Orbita e Jupiterit 13

Nasiria â## Hoteli 17

Anija kozmike Theos â## Alarm nÃ« afÃ«rsi 21

Nasiria â## Restoranti Masgouf 25

Anija kozmike Theos â## Objekti misterioz 31

Nasiria â## Darka 37

Anija kozmike Theos â## Analiza e tÃ« dhÃ«nave 45

Nasiria â## Pas darke 49

Anija kozmike Theos â## TÃ« Moshuarit 61

Nasiria â## Rizgjimi 67

Anija kozmike Theos â## Imazhet nga Toka 75

Tell el-Mukayyar â## GÃ«rmimet 87

Anija kozmike Theos â## Zbulimi i tmerrshÃ«m 97

Tell el-Mukayyar â## Sarkofagu 103

Anija kozmike Theos â## Zona e asteroideve 117

Tell el-Mukayyar â## Inkursioni gjatÃ« natÃ«s 123

Anija kozmike Theos â## Pamja mbi Mars 131

Tell el-Mukayyar â## Surpriza e natÃ«s 139

Anija kozmike Theos â## Orbita tokÃ«sore 145

Tell el-Mukayyar â## Demaskimi 153

Anija kozmike Theos â## PÃ«rgatitjet finale 167

Tell el-Mukayyar â## KatÃ«r rojtarÃ«t flakÃ«rues 173

Tell el-Mukayyar â## Kontakti 187

Tell el-Mukayyar â## Rimarrja 199

Anija kozmike Theos â## MysafirÃ« nÃ« bord 215

Anija kozmike Theos â## RrÃ«fimi 223

Referencat bibliografike 231

"Po ktheheshim. Kishte kaluar veÅ§ njÅ« vit i ynÅ« diellor qÅ« prej kohÅ«s kur kishim qenÅ« tÅ« detyruar tÅ« braktisnim me nxitim dhe zemÅ«rim planetin por pÅ«r ta, nÅ« vite tokÅ«sorÅ«, kishin kaluar 3.600. Å#farÅ« kishim gjetur?
â##

Parathënie

Planeti i dytë, Nibiru (planeti i pasazhit) siç u quajt nga Sumerët ose Marduku (mbreti i qiejve) siç u ripagëzua nga Babilonasit, është një trup qiellor rrotullohet rreth diellit tonë me një periudhë prej 3.600 vitesh. Orbita e tij është një mjaft eiptike, retrograda (rrotullohet rreth diellit në kah të kundërt nga gjithë planetët e tjerë) dhe është shumë e pjerrët në planin e sistemit tonë diellor.

Secili nga afrimet e tij ciklike ka shkaktuar pothuaj gjithmonë tronditje shumë të mëdha ndërrplanetare në sistemin tonë diellor si tek orbitat, ashtu edhe tek struktura e planetëve të cilët ishin pjesë e tij. Veçanërisht, shumë kohë para tamam një prej disa kalimeve të tij më të pstershme planeti madhështor Tiamat, i ndodhur mes Marsit dhe Jupiterit, me një masë rreth nëntë herë nga ajo e Tokës aktuale, i pasur ujë dhe i përreth nga një mbledhjetë satelitë, u shkatërrua nga një përplasje legjendare. Një nga shtatë hënat orbitante të Nibirut goditi Tiamatin gjigand duke e thyer në dysh dhe duke i detyruar të dy trupat të zhvendosen mbi orbita të ndryshme. Në pasazhin e ardhshëm (dita e dytë e Xhenesit), satelitët e mbetur të Nibirut pushuan aktivitetin e tyre, duke shkatërruar plotësisht një nga dy

pjesë të formuara nga goditjet e parë. Mbetjet e gjeneruara nga impaktet e shumfishta krijuan pjesërisht të qëllimshme të sot e njohim si të rrethueshme apo Krahthi i Durrës siç ishte quajtur këtu nga Sumerit dhe u përpunon në farësoj nga planetet e afërta. Në mënyrë të veçantë, Jupiteri kohë përpara arriti të kapte shumicën e mbetjeve, duke rritur kësisoj masën e vet në mënyrë të konsiderueshme.

Satelitët shkaktarë të katastrofës, për rishirë ata të mbijetuar nga ish-Tiamati, në pjesën më të madhe u degdisin larg mbi orbitat e jashtme, duke formuar ato që sot i quajmë si kometa. Ndërsa pjesa që shpëtoi në pasazhin e dytë u vendos në një orbitë stabile midis Marsit dhe Venusit, duke e zhvendosur mbrapa satelitin e fundit të mbetur dhe duke shkuar kësisoj drejt formimit të asaj që ne sot e njohim si Toka, së bashku me shoqen e saj të pandashme Hënë.

Shenja e shkaktuar nga ai impakt kozmik, i verifikuar rreth 4 miliardë vite përpara, është akoma edhe sot pjesërisht i dukshëm. Pjesa e sjerrë e planetit aktualisht është krejtësisht e mbuluar nga ujërat e atij sot quhet Oqeani Paqësor. Ai zë rreth një të tretën e sipërfaqes së tokës në një shtrirje prej shumë se 179 milionë kilometra katrorë. Në tërësi këto sipërfaqe të pafundme praktikisht nuk ka prezencë të tokave mbi nivelin e detit, por vetëm një grup të madhe

qÃ« shtrihet deri nÃ« thellÃ«si qÃ« i kalon dhjetÃ« kilometrat.
Aktualisht Nibiru, si konfiguracion, Ã«shtÃ« shumÃ« i ngjashÃ«m me TokÃ«n. NÃ« dy tÃ« tretat e tij Ã«shtÃ« i mbuluar nga ujÃ«rat, ndÃ«rkohÃ« qÃ« pjesa tjetÃ«r pÃ«rbÃ«het nga njÃ« kontinent i vetÃ«m qÃ« shtrihet nga veriu nÃ« jug, me njÃ« sipÃ«rfaqe tÃ« pÃ«rgjithshme mbi 100 milionÃ« kilometra katrorÃ«. Disa nga banorÃ«t e tij, prej qindra deri mijÃ«ra vitesh, duke pÃ«rfituar nga afrimi ciklik i planetit tÃ« tyre me tonin, kanÃ« bÃ«rÃ« vizita nÃ« mÃ«nyrÃ« sistematike, duke ndikuar Ã«sdo herÃ« nÃ« kulturÃ«n, njohjet, teknologjinÃ« dhe madje nÃ« vetÃ« evolucionin e racÃ«s njerÃ«zore. ParaardhÃ«sit tanÃ« i kanÃ« quajtur nÃ« shumÃ« mÃ«nyra, por ndoshta emri qÃ« i personifikon ata mÃ« tepÃ«r Ã«shtÃ«

â##Zotatâ##.

Anija kozmike Theos ### 1.000.000 Km nga Jupiteri

Azakisi ishte shtrirë rehatshëm sa gjatë e gjerë në kolltukun e tij të errët dhe të vetmykur, të cilin një mik i vjetër Artizan që e kishte bërë me duart e veta, kishte dashur të ishte dhuronte atij vite më përpara me rastin e misionit të tij për ndërkohë planetar. Ty do të të sjellë fat, i kishte thënë atij atë ditë. Do të të ndihmojë që të shpëtoj dhe të marrësh vendimet e duhura kur të kesh nevojë. Dhe në fakt, i ulur aty, ai kishte marrë disa vendime që atëherë dhe fati kishte qenë shpesh në anën e tij. Dhe këtu kishte vepruar gjithmonë në mënyrë që të risillte atë kujtim të shtrenjtë, pavarësisht shumë prej rregullave që do ta kishin penguar për ta përdorur, veçanërisht një anije kozmike të tipit Bousen-1 si ajo në të cilën ai tanimë gjendej brenda.

Një shtyllë e hollë tymi në nuancë blu u ngrit shpejt dhe pingulthi nga cigarja që ai mbante midis dy gishtave të parë në dorën e tij djathtë, ndërkohë që me vështrimin ngultas, përpiqej të ndiqte 4,2 UA¹ që akoma e ndante atë nga vendmbërritja. Megjithatë se tashmë kishte disa vite që ndërmerrte të tilla udhëtime,

hijeshia e errë«sirë«s që« e rrethonte dhe me mijë«ra yjet që« e pikë«lonin atë«, ishin ende në« gjendje që« të« rroknin mendimet e tij. Hyrja e madhe në« formë« vezake tamam përpara tij i lejonte një« pamje të« plotë« në« drejtim të« udhë«timit, dhe ai gjithmonë« rrinte i habitur sesi ajo forcë« tepër e lehtë« e fushë«s vektoriale ishte në« gjendje që« ta mbronte atë« nga i ftohti yjë«sor i hapë«sirë«s, të« pengonte ajrin të« dilte jashtë« krejt papritur, i gë«lltitur nga zbrazë«tira absolute e jashtme. Vdekja do të« ishte pothuajse e menjë«hershme.

I futi një« të« thithur të« shpejtë« cigares së« gjatë« dhe vazhdoi që« të« sodiste pamjen holografike drejt përpara, në« të« cilën shfaqej fytyra e lodhur dhe e parruar e shokut të« tij të« udhë«timit, që« në« pjesë«n tjetër të« anijes, po riparonte sistemin e kontrollit të« tubave të« shkarkimit. Ai po argë«tohej paksa tek shtrembë«ronte imazhin duke fryrë« në« mes tymin që« sapo kishte thithur, duke krijuar kë«shtu një« efekt valë«zues që« aq shumë« i kujtonte atij lë«vizjet e lakuara të« kë«rcimtareve sensuale, të« cilat ai kishte vajtur shpesh për të« parë« kur kthehej më« në« fund në« shtë«pinë« e vet dhe kur mundej që« të« gë«zohej paksa një« lloshlodhjeje të« merituar.

Petri, miku dhe shoku i tij i aventurës, tashmë« ishte rreth tridhjetë« e dy vjeësh dhe ky ishte misioni i tij i katë«rt i kë«tij lloji.

Busti i tij i fortë« dhe imponues gjithmonë« ngjallte

shumë« respekt tek të« gjithë« ata që« takonte. Sy të« zinj si hapë«sira kozmike, flokë« të« errë«t, të« gjatë« e të« Ësregullt që« i arrinin deri tek shpatullat, i gjatë« pothuajse dy metra e tridhjetë«, kraharori dhe krahu i tij mund të« ngrinin pa mundim një« Nebir² të« madh, por prapë«seprapë« ai kishte akoma shpirtin e një« fë«mije. Ishte në« gjendje të« emocionohet duke parë« tek Ëselte një« lule e Soel³, mund të« rrinte i ngazë«llyer për« orë« të« të«ra duke vë«shtruar valë«t e detit ndë«rkohë« që« për«rplasheshin në« brigjet e fildishta të« Gjirit të« Saraanit⁴. Një« person i jashtë«zakonshë«m, i besuar, besnik, i gatshë«m për« të« dhë«në« jetë«n e vet për« të« pa asnjë« ngurrim. Nuk do të« ishte nisur kurrë« në«se nuk do të« kishte patur Petrin në« krah. Ishte i vetmi në« botë« të« cilit i besonte verbë«risht dhe që« kurrë« nuk do ta kishte tradhtuar.

Motorë«t e anijes, tashmë« gati për« të« eksploruar në« brendë«si të« sistemit diellor, i për«rcillnin atij zhurmë«n kë«rkë«llitë«se të« qetë«, dhe klasike dyfazore. Në« veshë«t e tij të« stë«rvitur, ai tingull konfirmonte që« Ësdo gjë« po shkonte perfekt. Me ndjeshmë«rinë« e tij të« të« dë«gjuarit do të« kishte qenë« në« gjendje që« të« kapte një« oshilacion tek tubat e brendshë«m edhe në« vetë«m 0,0001 Lasig, shumë« më« për«para se ta konstatonte vetë« sistemi tepë«r i sofistikuar i kontrollit të« automatizuar. Prandaj dhe për« kë«të« i ishte dhë«në« e drejta, që«

shumã« i ri, tã« komandonte njã« anije tã« tipit Pegasus.

Shumã« prej shokã«ve tã« tij tã« kursit do tã« kishin dhã«nã« krahun e tyre tã« djathtã« pã«r tã« qenã« aty nã« vend tã« tij. Por tanimã« aty ishte ai.

Implanti intraokular O^COM bã«nte kthjellimin pã«rpara tij tã« itinerarit tã« ri tã« pã«rlllogaritur. Ishte e jashtëzakonshme sesi njã« objekt nã« shumã« pak mikronã« mund tã« kryente tã«rã« ato funksione. I futur direkt nã« nervin optik, ishte nã« gjendje tã« shfaqte njã« panel tã« tã«rã« kontrolli, duke mbivendosur imazhin e asaj qã« e kishte realisht pã«rpara. Nã« fillim, nuk kishte qenã« vã«rtet e lehtë tã« mã«sohej mã« atã« pajisje tã« ã«suditshme, dhe mã« shumã« se njã« herã« tã« pã«rzierit i kishte rrezikuar qã« tã« merrte veten. Kurse tani, nuk mundte qã« tã« bã«nte dot pa tã«.

I tã«rã« sistemi diellor rrotullohej pã«rreth tij nã« tã« gjithã« madhã«shtinã« e vet tã«rheqã«se. Pika e vogã«l blu, nã« afã«rsi tã« Jupiterit gjigand, pã«rfaqã«sonte vendndodhjen e anijes sã« tij dhe vija e hollã« e kuqe, pak mã« e lakuar se mã« pã«rpara dhe e zbehur tashmã«, tregonte trajektoren e re tã« afrimit me Tokã«n.

Forca e rã«ndesã«s e planetit mã« tã« madh tã« sistemit ishte impresionuese. Detyrimisht do tã« duhej tã« qã«ndronin nga njã« largã«si e sigurtã« dhe vetã«m fuqia e dy motorã«ve Bousen, do tã« kishte lejuar qã« Theosi tâ###i shpã«tonte atij pã«rqafimi vdekjeprurã«s.

Â«AzakisÂ» klithi komunikuesi portabÃ«l mbÃ«shtetur tek paneli i kontrollit pÃ«rpara. Â«Duhet tÃ« verifikonim gjendjen e xhuntove nÃ« kabinÃ«n gjashtÃ«.Â»

Â«Akoma nuk e ke bÃ«rÃ«?Â» iu pÃ«rgjigj me pamje prej shakaxhiu, pÃ«r tÃ« cilÃ«n ishte i sigurt qÃ« do ta kishte zemÃ«ruar mikun e tij.

Â«Hidhe atÃ« cigare tÃ« qelbur dhe hajde mÃ« jep njÃ« dorÃ«!â###Â» gÃ«rthiti Petri.

E dinte.

Ia kishte dalÃ« qÃ« ta nervozonte dhe i gÃ«zohej si tÃ« marrÃ«t.

Â«Ja ku jam, ja ku jam. Po vij miku im, mos u nxe.Â»

Â«LÃ«viz, ka katÃ«r orÃ« qÃ« po qÃ«ndroj nÃ« mes tÃ« kÃ«tij mundimi dhe vÃ«rtet qÃ« nuk jam nÃ« humor pÃ«r tÃ« bÃ«rÃ« shaka.Â»

Grindavec si gjithmonÃ«, por asgjÃ« dhe askush nuk do tÃ« mundte qÃ« ta ndante prej tij.

Njiheshin qÃ« nga fÃ«mijÃ«ria. Ishte vetÃ« ai qÃ« e shpÃ«tonte mÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ« nga njÃ« rrahje e sigurt (qÃ« fÃ«mijÃ« ishte shumÃ« mÃ« i madh nÃ« trup nga tÃ« tjerÃ«t), duke ndÃ«rmjetÃ«suar me imponimin e vet tÃ« respektueshÃ«m midis mikut tÃ« tij dhe bandÃ«s sÃ« vetme tÃ« garipave, nga e cila ishte pothuaj gjithmonÃ« nÃ« shÃ«njestÃ«r.

QÃ« nÃ« djalÃ«ri Azakisi nuk ishte sigurisht tipi qÃ« personat tÃ«rheqÃ«s tÃ« seksit tÃ« kundÃ«rt do ta kishin

afuar pÅ«r ta njohur. Vishej gjithmonÅ« mjaft shkujdesur, me flokÅ« tÅ« rruar, fizik tÅ« hollÅ«, i lidhur pashtershmÅ«risht pas Rete⁵ nga e cila thitthe me miliona informacione nÅ« njÅ« shpejtÅ«si dhjetÅ« herÅ« mÅ« tÅ« lartÅ« se mesatarja. TashmÅ« brenda dhjetÅ« viteve, nÅ« sajÅ« tÅ« rezultateve tÅ« jashtÅ«zakonshme nÅ« studime, kishte arritur njÅ« akses tÅ« nivelit C, duke pasur kÅ«shtu mundÅ«sinÅ« qÅ« tÅ« afrohej njohurive tÅ« paprekura nga pothuajse tÅ« gjithÅ« bashkÅ«moshatarÅ«t e vet. Impianti nervor N^COM, qÅ« i garantonte kÅ«tÅ« lloj aksesit, sidoqoftÅ« kishte ndonjÅ« minus tÅ« vogÅ«l. GjatÅ« fazave tÅ« pÅ«rvetÅ«simit, pÅ«rqendrimi duhet tÅ« ishte gati absolut dhe, duke qenÅ« se pjesa mÅ« e madhe e kohÅ«s i kalonte kÅ«sisoj, praktikisht kishte gjithmonÅ« njÅ« pamje tÅ« hutuar, me vÅ«shtrimin e ngulÅ«t tÅ« humbur nÅ« zbrazÅ«tirÅ«, krejtÅ«sisht tÅ« huaj ndaj gjithÅ«kaje qÅ« i ndodhte pÅ«rreth. Me thÅ«nÅ« tÅ« vÅ«rtetÅ«n, ekzistonte njÅ« mendim i pÅ«rgjithshÅ«m qÅ«, nÅ« kundÅ«rshtim me atÅ« Å«ka deklaronin tÅ« Moshuarit, ai ishte paksa i vonuar.

PÅ«r atÅ« kjo nuk kishte rÅ«ndÅ«si.

Etja e tij pÅ«r dije nuk kishte kufij. Edhe netÅ«ve rrinte i azhornuar dhe, ndonÅ«se nÅ« gjumÅ« kapaciteti i pÅ«rvetÅ«simit, i nevojshÅ«m pÅ«r njÅ« pÅ«rqendrim absolut, do tÅ« reduktohej nÅ« njÅ« 1% tÅ« papÅ«rfillshÅ«m, nuk do tÅ« donte tÅ« harxhonte kot as edhe njÅ« Å«st tÅ« vetÅ«m nga jeta, pa patur mundÅ«sinÅ« qÅ« tÅ« zgjeronte

horizontin e vet kulturor.

U ngrit duke përvijuar një buzëqeshje të butë dhe u drejtua për nga kabina gjatë, ku po e prishte miku i tij.

Planeti Tokë të Tell el-Mukayyar të Irak

Elisa Hanter po përpiqej të kushedisatë herë që të thante pikëz të mallkuara të djersës që, nga balli, vazhdonin të binin lehtë lehtë mbi hundë, për të rënë pastaj fluturim poshtë saj në rënë e zjarretë. Kishte tashmë disa orë që po rrinte në gjunjë, me të pandarë e saj Trowel Marshalltown⁶, duke gërvishtur tokën me delikatesë, në tratativë për të sjellë në dritë, pa e dëmtuar, atë që me të vërtetë dukej se kishte qenë kapaku i një guri varri. Sidoqoftë, ajo tezë nuk e kishte bindur aspak që në fillim. Në afërsitë e Ziqquratit të Urit⁷, ku që prej dy muajsh, falë famës së saj si arkeologe dhe eksperte në njohjen e gjuhës sumerike, i ishte lejuar që të punonte, varre ishin gjetur shumë, qysh prej gërmimeve të para arkeologjike të bëra në fillimet e shekullit të XX, por që asnjëherë, në asnjë rënë prej tyre, nuk ishte zbuluar një punim dore i këtyre llojeve. Duke pasur parasysh formën e veçantë katrore dhe dimensionet e konsiderueshme, më shumë se një sarkofag, i ngjante një kapaku të ndonjë llojeve varrosur aty mijëra vjet përpara, për të ruajtur a fshehur kushedi se çfarë.

PÃ«r fat tÃ« keq, duke qenÃ« se, pÃ«r momentin, kishte nxjerrÃ« nÃ« sipÃ«rfaqe vetÃ«m njÃ« copÃ«z nga pjesa e sipÃ«rme, akoma nuk kishte qenÃ« nÃ« gjendje ta pÃ«rcaktonte, gjÃ« qÃ« do mundte kur ena nÃ« fjalÃ«, tÃ« mund tÃ« ishte lart. Gdhendjet nÃ« formÃ« pyke qÃ« vishnin tÃ« gjithÃ« sipÃ«rfaqen e dukshme tÃ« kapakut, nuk ngjanin me ndonjÃ« gjÃ« qÃ« ta kishte parÃ« ndonjÃ«herÃ« mÃ« pÃ«rpara.

PÃ«r tÃ«i deshifruar do tÃ« duheshin ditÃ« tÃ« tÃ«ra dhe po aq netÃ« pa gjumÃ«.

Ã«ProfesoreshÃ«.Ã«

Elisa ngriti kokÃ«n dhe, duke zgjatur ndÃ«rkohÃ« dorÃ«n e saj tÃ« djathtÃ« mbi sy pÃ«r tÃ«u mbrojtur nga dielli, pa ndihmÃ«sin e saj Hishamin, tek vinte drejt saj me hapa tÃ« shpejtÃ«.

Ã«ProfesoreshÃ«Ã« pÃ«rsÃ«riti burri Ã«ka njÃ« telefonatÃ« pÃ«r ju nga qendra. Duket urgjente. Ã«

Ã«Erdha. Faleminderit Hisham.Ã«

PÃ«rfitoi nga pushimi i detyruar pÃ«r tÃ«i lejuar vetes njÃ« gllÃ«njÃ« ujÃ«, pothuaj i zierÃ« tashmÃ«, nga pagurja qÃ« e merrte gjithmonÃ« me vete tÃ« lidhur te rripi.

NjÃ« telefonatÃ« nga qendra... Kjo mund tÃ« nÃ«nkuptonte qÃ« rrugÃ«s ka vetÃ«m telashe...

U ngrit, u dha njÃ« tÃ« goditur me pÃ«llÃ«mbÃ« pantallonave duke ngritur retÃ« e shumta tÃ« pluhurit dhe u nis me vendosmÃ«ri drejt tendÃ«s qÃ« shÃ«rbente si qendÃ«r

mbã«shtetã«se pã«r kã«rkimet.

Hapi zinxhirin qã« mbante gjysã«m tã« mbyllur tendã«n e kampit dhe hyri. Priti pak derisa sytã« tâ##i mã«soheshin me ndryshimin e dritã«s, po prapã« kjo gjã« nuk e pengoi qã« tã« njithe, nã« ekran, fytyrã«n e kolonel Xhek Hadson i cili, me njã« pamje jodashamirã«se, vã«shtronte kot ngultas nã« pritje tã« njã« pã«rgjigjeje prej saj.

Koloneli ishte zyrtarisht pã«rgjegjã«si i skuadrã«s strategjike tã« antiterrorit tã« qendrã«s nã« Nasiria por detyra e tij efektive, ishte ajo e kordinimit tã« njã« serie kã«rkimesh shkencore tã« urdhã«ruara dhe tã« kontrolluara nga njã« departament misterioz ELSAD⁸. Njã« departament i tillã« ishte i rrethuar nga misteri i vetã«m qã« mbã«shtjell tã« gjitha strukturat e kã«tij lloji. Pothuaj askush nuk i dinte me saktã«si qã«llimet dhe objektivat e gjithã« organizmit. Dihej vetã«m se komanda operative pã«rgjigjej drejtpã«rdrejt tek Presidenti i Shteteve tã« Bashkuara tã« Amerikã«s.

Fundja Elisã«s nuk i interesonte shumã« nga e gjithã« kjo. Arsyeya e vã«rtetã« pã«r tã« cilã«n kishte vendosur tã« pranonte ofertã«n pã«r pjesã«marrje nã« njã« nga misionet, ishte qã« mã« nã« fund do tã« kishte mundã«si qã« tã« kthehej tek vendet qã« i dashuronte mã« shumã« nã« botã«, duke bã«rã« punã«n qã« i pã«lqente sa sã«thuhet dhe nã« tã« cilã«n, pavarã«sisht moshã«s sã« saj relativisht tã« re (30 vjeã«), ishte njã« nga mã« tã« aftat dhe mã« tã« vlerã«suarat e fushã«s.

Â«MirÂ«mbrÂ«ma kolonelÂ» i tha duke nxjerrÂ« nÂ« pah
buzÂ«qeshjen e saj mÂ« tÂ« kÂ«ndshme. Â«PÂ«r Â«farÂ«
kam nderin?Â»

Â«Profesoresha Hanter, mjaft me kÂ«to ojna. E dini shumÂ«
mirÂ« arsyen pÂ«r tÂ« cilÂ«n po ju thÂ«rras. Leja qÂ« ju
Â«shtÂ« dhÂ«nÂ« pÂ«r tÂ« pÂ«rfunduar punimet tuaja ka
skaduar qÂ« prej dy ditÂ«sh dhe kÂ«shtu qÂ« ju nuk mund tÂ«
qÂ«ndroni mÂ« aty.Â»

ZÂ«ri i tij ishte i prerÂ« dhe i vendosur. KÂ«tÂ« herÂ«, as
pamja e tij e padiskutueshme nuk do tÂ« ishte mjaftueshÂ«m
pÂ«r tÂ« shkÂ«putur ndonjÂ« zgjatje tÂ« fundit tÂ« afatit.
Vendosi kÂ«shtu qÂ« tÂ« luante kartÂ«n e saj tÂ« fundit.

QÂ« prej kohÂ«s kur koalicioni i udhÂ«hequr nga Shtetet
e Bashkuara kishte marrÂ« vendimin nÂ« 23 mars 2003 pÂ«r
tÂ« pushtuar Irakun, me qÂ«llimin e qartÂ« pÂ«r tÂ« rrÂ«zuar
nga pushteti diktatorin Saddam Hussein, i akuzuar pÂ«r
zotÂ«rimin e armÂ«ve tÂ« asgjÂ«simit nÂ« masÂ« (akuza
rezultoi mÂ« pas si e pabazÂ«) dhe pÂ«r mbÂ«shtetjen
e terrorizmit islamik, nÂ« Irak, tÂ« gjitha kÂ«rkimet
arkeologjike, tashmÂ« tepÂ«r tÂ« vÂ«shtira nÂ« kohÂ«
paqe, pÂ«rjetuan njÂ« ndÂ«rprerje tÂ« menjÂ«hershme.
VetÂ«m fundi zyrtar i kÂ«tyre konflikteve, qÂ« ndodhi
nÂ« 15 prill 2003, kishte rindezur shpresÂ«n e tÂ« gjithÂ«
arkeologÂ«ve nga e gjithÂ« bota, pÂ«r tÂ« pasur mundÂ«si
qÂ« tÂ« riafrohen njÂ« prej vendeve nga ku, me sa duket,
ishin zhvilluar qytetÂ«rimet mÂ« tÂ« lashta nÂ« histori dhe

mÃ« pas kishin pÃ«rhapur kulturÃ«n e tyre nÃ« tÃ«rÃ« globin tokÃ«sor. Vendimi mÃ« pas i autoriteteve irakene, nÃ« fundin e vitit 2011, pÃ«r tÃ« nisur pÃ«rsÃ«ri gÃ«rmimet arkeologjike nÃ« disa vende me vlera tÃ« paÃ«muara historike me qÃ«llim â##pÃ«r tÃ« vazhduar ruajtjen e trashÃ«gimisÃ« sÃ« vet kulturoreâ##, e kishte kthyer mÃ« nÃ« fund shpresÃ«n nÃ« siguri. NÃ«n mburojÃ«n e OKB-sÃ« dhe shumÃ« autorizimeve paraprake tÃ« firmosura dhe rifirmosura nga njÃ« numÃ«r i parrÃ«fyeshÃ«m â##autoriteteshâ##, disa grupe kÃ«rkuesish tÃ« pÃ«rzgjedhur dhe tÃ« mbikqyrur nga komisione specifikisht tÃ« angazhuara, do tÃ« kishin mundÃ«si tÃ« vepronin, nÃ« kohÃ« tÃ« kufizuar, nÃ« zonat kryesore arkeologjike tÃ« interesit brenda territorit iraken.

Ã«I dashur kolonelÃ« i tha, duke u afruar sa mÃ« shumÃ« qÃ« mundej drejt webkameras, nÃ« mÃ«nyrÃ« qÃ« sytÃ« e saj tÃ« mÃ«dhenj dhe jeshilÃ« si smerald tÃ« mund tÃ« kishin efektin qÃ« shpresonte. Ã«Ju keni plotÃ«sisht tÃ« drejtÃ«.Ã«

E dinte mirÃ« qÃ« po tâ##i jepte fillimisht tÃ« drejtÃ« interlokutorit, ai do tÃ« bÃ«hej shumÃ« mÃ« i predispozuar.

Ã«Por tanimÃ« jemi kaq afÃ«r.Ã«

Ã«AfÃ«r me Ã«farÃ«?Ã« gÃ«rthiti koloneli duke u ngritur nga karrigia dhe duke mbÃ«shtetur grushtat mbi tryezÃ«n e punÃ«s. Ã«Ka javÃ« qÃ« mÃ« pÃ«rsÃ«rit tÃ« njÃ«jtin refren. Nuk jam mÃ« i predispozuar qÃ« tÃ« tÃ« besoj pa parÃ« me sytÃ« e mi diÃ«ska konkrete.Ã«

Ã«NÃ«se do tÃ« kem nderin qÃ« tÃ« mÃ« bÃ«ni shoqÃ«ri

sonte mbrÃ«ma nÃ« darkÃ«, do tÃ« jem e lumtur tÃ« tregoj diÃ«ska qÃ« do tÃ«ju bÃ«jÃ« tÃ« besoni sÃ«rish. Si thoni? A»

DhÃ«mbÃ«t e saj tepÃ«r tÃ« bardhÃ« qÃ« vunÃ« nÃ« dukje njÃ« buzÃ«qeshje tÃ« mrekullueshme dhe kalimi i dorÃ«s mes flokÃ«ve tÃ« verdha tÃ« gjata, e bÃ«nÃ« tÃ« vetÃ«n. Ishte e sigurt qÃ« e kishte bindur.

Koloneli rrudhi vetullat duke u pÃ«rpjekur tÃ« mbante njÃ« vÃ«shtrim tÃ« zemÃ«ruar, por edhe ai vetÃ« e dinte mÃ«sÃ« miri qÃ« nuk do tÃ«i kishte rezistuar atij propozimi. Elisa gjithmonÃ« i kishte pÃ«lqyer disi dhe njÃ« darkÃ« e vogÃ«l e intrigonte shumÃ«.

Fundja ai, pavarÃ«sisht dyzet e tetÃ« viteve tÃ« tij, ishte akoma njÃ« burrÃ« i pashÃ«m. Fizik prej atleti, linja tÃ« theksuara, flokÃ« tÃ« shkurtÃ«r tÃ« thinjur, vÃ«shtrim tÃ« fortÃ« dhe tÃ« vendosur i shoqÃ«ruar nga sy shumÃ« tÃ« kaltÃ«r, njÃ« kulturÃ« tÃ« pÃ«rgjithshme tÃ« shkÃ«lqyer qÃ« i lejonte atij tÃ« mbÃ«shteste diskutime mbi argumente tÃ« panumÃ«rt, tÃ« gjitha tÃ« bashkuara nÃ«n hijeshinÃ« e padiskutueshme tÃ« uniformÃ«s, e bÃ«nin njÃ« eksponent tÃ« gjinisÃ« mashkullore akoma shumÃ« â«â«â«interesantâ«â«â«.

Â«OkÂ» shfryu koloneli Â«por nÃ«se sonte mbrÃ«ma nuk mÃ« sillni vÃ«rtet diÃ«ska konkrete, atÃ«herÃ« mund tÃ« filloni tÃ« mblidhni gjithÃ« veglat tuaja dhe tÃ« pÃ«rgatisni valixhetÂ». U mundua tÃ« pÃ«rdorte tonin mÃ« autoritar qÃ« dispononte, por kjo gjÃ« nuk i doli shumÃ« mirÃ«.

Ë«NË« orË«n 8 tË« darkË«s tË« bË«heni gati. Do tË« vijË« njË« makinË« qË« tâ##ju marrË« tek hoteliË» dhe e mbylli bisedË«n duke u penduar disi qË« nuk e kishte pË«rshË«ndetur fare.

Dreq, duhet tË« shpejtoj. MË« mbeten vetË«m pak orË« para sË« tË« bË«het errË«sirË«.

Ë«HishamË» bË«rtiti duke dalË« nga tenda. Ë«Shpejt, grumbullo tË« gjithË« ekipin. Do tË« mË« duhet gjithË« ndihma e mundshme.Ë»

PË«rshkoi, me hapa tË« shpejtË«, ato pak metra qË« e ndanin nga zona e gË«rmimeve, duke lË«nË« pas vetes njË« sË«rË« shtË«llungash gjithË« pluhur. NË« pak minuta, tË« gjithË« u grumbulluan rreth saj nË« pritje tË« urdhË«rave tË« saj.

Ë«Ti, tË« lutem, hiqe rË«rË«n nga ajo qosheË» urdhË«roi ajo duke treguar thepin e gurit qË« ishte mË« larg prej saj. Ë«Ndhimoje dhe ti. Te lutem, bË«ni shumË« kujdes. NË«se Ë«shtË« ashtu siË§ mendoj, ky objekt do tË« na shpË«tojË« prapanicË«n. Ë»

Anija kozmike Theos

Orbita e Jupiterit

Moduli sferik i transferimit të brendshëm, i vogël si përmasa por tepër i rehatshëm, po përshkonte me një shpejtësi mesatare prej rreth 10 m/s, në tubin numër tre, që do ta dërgonte Azakisin te hyrja e kabinës, pikërisht aty ku po e priste shoku i vet Petri.

Theosi, edhe ai në formë sferike me një diametër prej nëntëdhjetë e gjashtë metra, ishte i përbrër nga tetëmbëdhjetë tuba cilindrikë, secili me një gjatësi prej pak shumë se treqind metra, që, si meridianët, ishin ndërtuar me një largësi dhjetë gradë njëri nga tjetri dhe duke mbuluar të gjithë perimetrin. Secili nga njëzet e tre nivelet, katër metra të gjatë, me përjashtim të hambarit qendror të anijes, (niveli i nëmbëdhjetë) që ishte dyfishi i gjatësisë, mund të arrihej lehtësisht në saj të ndalesave që kishte çdo tub në secilin kat. Praktikisht, për të shkuar nga njëri skaj i anijes tek tjetri, mund të duheshin maksimumi pesëmbëdhjetë sekonda.

Frenimi i modulit u konstatua sakaq. Dera u hap me një fishkëllim të lehtë dhe prapa saj u duk Petri, që qëndronte me këmbë të hapura dhe me krahë të

kryqÃ«zuara.

Ã«Ka orÃ« tÃ« tÃ«ra qÃ« po presÃ« i tha me njÃ« ton shumÃ« pak bindÃ«s. Ã«Nuk mbarove sÃ« bllokuari filtrat e ajrit me atÃ« gjÃ« tÃ« shpifur me erÃ« tÃ« keqe qÃ« mban gjithmonÃ« pas vetes?Ã« Aludimi qÃ« i bÃ«nte pÃ«r cigaren ishte paksa i hollÃ«.

Duke mos ia vÃ«nÃ« veshin provokimit, me njÃ« buzÃ«qeshje tÃ« lÃ«htÃ«, Azakisi hoqi nga rripi analizuesin portabÃ«l dhe e aktivizoi me njÃ« gjest tÃ« gishtit tÃ« madh.

Ã«Ma mbaj kÃ«tÃ« dhe tÃ« shohim qÃ« tÃ« nxitojmÃ«Ã« i tha duke i kaluar me njÃ« dorÃ« aparatin, ndÃ«rsa me tjetrÃ«n kÃ«rkonte qÃ« tÃ« fiksonte nga e djathta sensorin nÃ« brendÃ«si tÃ« xhuntos. Ã«MbÃ«rritja Ã«shtÃ« parashikuar pÃ«r afro 58 orÃ« dhe jam me tÃ« vÃ«rtetÃ« shumÃ« i merakosur. Ã«

Ã«PÃ«rse?Ã« e pyeti Petri me naivitet.

Ã«Nuk e di. Sikur kam ndjesinÃ« se po na pret njÃ« surprizÃ« e pakÃ«ndshme.Ã«

Instrumenti qÃ« mbante nÃ« dorÃ« Petri filloi tÃ« shÃ«nonte njÃ« seri tingujsh nÃ« frekuenca tÃ« ndryshme. E vÃ«zhgoi pa patur idenÃ« mÃ« tÃ« vogÃ«l se Ã«farÃ« donte tÃ« thoshte. Ngriti vÃ«shtrimin ngultas drejt pamjes sÃ« shokut nÃ« kÃ«rkim tÃ« ndonjÃ« shenje por nuk vuri re gjÃ«. Azakisi, duke lÃ«vizur me shumÃ« kujdes, e Ã«soi sensorin tek xhuntoja tjetrÃ«. NjÃ« tjetrÃ«r mori tingujsh tÃ« padeshifrueshÃ«m doli nga analizuesi. Heshtje paskÃ«taj.

Azakisi ia la instrumentin shokut tÃ« vet, vÃ«zhgoi me vÃ«mendje rezultatet, mÃ« pas buzÃ«qeshi.

Ã«GjithÃ«ška nÃ« rregull. Mund tÃ« vazhdojmÃ«.Ã«»

VetÃ«m atÃ«herÃ« Petri e ndjeu se, vetÃ«m pÃ«r pak, kishte ndaluar sÃ« marri frymÃ«. Nxori jashtÃ« tÃ« gjithÃ« ajrin dhe pÃ«rjetoi menjÃ«herÃ« njÃ« sens Ã«lodhjeje. NjÃ« defekt, qoftÃ« dhe mÃ« i vogli, te njÃ« prej atyre xhuntove do tÃ« kishte mundur qÃ« tÃ« kompromentonte misionin nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« pakthyeshme, duke i detyruar tÃ« ktheheshin mbrapa sa mÃ« shpejt qÃ« tÃ« mundeshin. Ishte gjÃ«ja e fundit qÃ« do tÃ« kishin dÃ«shiruar tÃ« bÃ«nin. Kurse tani thuajse ia dolÃ«n.

Ã«Po shkoj tÃ« pastrohemÃ«» tha Petri duke u pÃ«rpjekur qÃ« tÃ« shkundte ca pluhurin nga trupi Ã«Kontrolli tek tubat e shkarkimit kÃ«shtu Ã«shtÃ« gjithmonÃ« kaq...Ã«» dhe duke shtrembÃ«ruar buzÃ«n e sipÃ«rme shtoi Ã«formuese! Ã«»

Azakisi buzÃ«qeshi. Ã«Shihemi tek kabina e komandimit.Ã«»

Petri thirri kapsulÃ«n dhe njÃ« sekondÃ« mÃ« pas ishte zhdukur.

Sistemi qendror njoftoi se orbita e Jupiterit ishte kaluar pa vÃ«shtirÃ«si dhe se po lÃ«viznin pa problem nÃ« drejtim tÃ« TokÃ«s. Me njÃ« lÃ«vizje tÃ« lehtÃ« por tÃ« shpejtÃ«, tÃ« syve nga e djathta, Azakisi i kÃ«rkoi O^COM-it tÃ« tij qÃ« tÃ« tregonte sÃ«rish itinerarin. PikÃ«za blu qÃ« lÃ«vizte mbi vijÃ«n e kuqe, tani ishte zhvendosur paksa drejt orbitÃ«s

sÃ« Marsit. Count-down, qÃ« tregonte kohÃ«n e pÃ«rlogaritur tÃ« mbÃ«rritjes, shÃ«nonte fiks 58 orÃ« dhe shpejtÃ«sia e anijes ishte me 3.000 Km/sek. Ishte gjithmonÃ« e mÃ«nervoz. NÃ« fund tÃ« fundit, ajo ku po udhÃ«tonin, ishte anija e parÃ« kozmike e pajisur me motorÃ«t e rinj Bousen, tÃ« ideuar krejt ndryshe nga tÃ« mÃ«parshmit. Projektuesit deklarorin se ata motorÃ« do tÃ« ishin nÃ« gjendje qÃ« tÃ« shtynin anijen me njÃ« shpejtÃ«si tÃ« afÃ«rt me njÃ« tÃ« dhjetÃ«n e shpejtÃ«sisÃ« sÃ« dritÃ«s. Ende nuk ishte marrÃ« guximi qÃ« tÃ« arrihej aq larg. PÃ«r momentin, 3.000 Km/sek, i dukej mÃ« se mjaftueshÃ«m pÃ«r njÃ« udhÃ«tim tÃ« parÃ«.

Nga pesÃ«dhjetÃ« e gjashtÃ« anÃ«tarÃ«t e ekuipazhit qÃ« normalisht do tÃ« duhej qÃ« tÃ« ishin nÃ« bordin e Theos-it, pÃ«r kÃ«tÃ« mision tÃ« parÃ«, ishin pÃ«rzgjedhur vetÃ«m tetÃ«, pÃ«rfshi Petrin dhe Azakisin. Arsytet e parashtruara nga TÃ« Moshuarit nuk kishin qenÃ« plotÃ«sisht bindÃ«se. Ishin kufizuar duke trumbetuar qÃ«, duke parÃ« natyrÃ«n e udhÃ«timit dhe vendmbÃ«rritjen, mund tÃ« evidentoheshin disa vÃ«shtirÃ«si dhe si rrjedhojÃ« do tÃ« kishte qenÃ« mÃ« mirÃ« sikur mos tÃ« viheshin shumÃ« jetÃ« nÃ« rrezik nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« panevojshme.

AtÃ«herÃ« jemi ne ata qÃ« do sakrifikohe mi? Ã«#a drej argumentesh. GjithmonÃ« kÃ«shtu kishte pÃ«r tÃ« pÃ«rfunduar. Kush dÃ«rgohej kur qe fjala pÃ«r tÃ« rrezikuar lÃ«kurÃ«n? Azakisi dhe Petri.

Fundja, prirja e tyre drejt aventurÃ«s dhe aftÃ«sia e

dukshme pÃ«r zgjidhjen e situatave â««tÃ« komplikuarâ««, u kishte dhÃ«nÃ« mundÃ«sinÃ« e pÃ«rfitimit tÃ« shumÃ« lehtÃ«sirave aspak tÃ« kÃ«qija.

Azakisi jetonte nÃ« njÃ« ambient tÃ« bollshÃ«m nÃ« qytetin e mrekullueshÃ«m tÃ« Saaranit, i gjendur nÃ« jug tÃ« Kontinentit, e cila ishte pÃ«rdorur deri pak kohÃ« pÃ«rpara, si depo nga ArtizanÃ«t e qytetit. Ai, nÃ« sajÃ« tÃ« â««lehtÃ«siraveâ««, ia kishte dalÃ« mbanÃ« qÃ« ta fuste nÃ« pronÃ«si dhe tÃ« kishte lejen pÃ«r ta modifikuar sipas pÃ«rlqimit te vet.

Faqja jugore ishte zÃ«vendÃ«suar krejtÃ«sisht me njÃ« fushÃ« tÃ« forcÃ«s vektoriale e njÃ«jtÃ« me atÃ« qÃ« ishte pÃ«rdorur nÃ« anijen kozmike, duke pasur si qÃ«llim qÃ« ai tÃ« mund tÃ« sodiste, direkt nga kolltuku i vetÃ«mykur dhe i pandarÃ«, gjirin e mrekullueshÃ«m teposhtÃ«. Por nÃ« rast nevoje, e gjithÃ« faqja mund tÃ« shndÃ«rrohej nÃ« njÃ« sistem gjigand tredimensional, nÃ« tÃ« cilin mund tÃ« shfaqeshin njÃ«kohÃ«sisht deri nÃ« dymbÃ«dhjetÃ« transmetime sinkron tÃ« Rete-s. MÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ«, ky sistem i sofistikuar i kontrollit dhe drejtimit, i kishte lejuar qÃ« tÃ« mblidhte shumÃ« para kohe, informacione vendimtare, duke i dhÃ«nÃ« mundÃ«si kÃ«shtu qÃ« tÃ« zgjidhte nÃ« mÃ«nyrÃ« gjeniale madje dhe problemet shumÃ« serioze. Nuk do tÃ« mundej mÃ« qÃ« tÃ« tÃ«rhiqej.

NjÃ« shtesÃ« e plotÃ« qÃ« i ishte bÃ«rÃ« ish-depos sÃ« vjetÃ«r, rezervonte brenda saj njÃ« koleksion me

â##suvenirÃ«â## tÃ« gjetura prej tij gjatÃ« gjithÃ« misioneve qÃ« kishte kryer nÃ« vite, duke udhÃ«tuar nÃ«pÃ«r hapÃ«sirÃ«. Secili prej tyre i kujtonte diÃ§ka tÃ« veÃ§antÃ« dhe Ã§do herÃ« qÃ« gjendej nÃ« mes tÃ« atij lÃ«mshi absurd objektesh tejte tÃ« Ã§uditshme, nuk mund tÃ« rrinte pa falenderuar fatin e tij tÃ« mirÃ« e mbi tÃ« gjitha, shokun e tij besnik qÃ«, mÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ«, i kishte shpÃ«tuar jetÃ«n.

Kurse Petri nuk ishte i dashuruar pas teknologjisÃ« sÃ« shtytjes, megjithÃ«se gjithmonÃ« shquhej dukshÃ«m nÃ« studime. Edhe pse qe nÃ« gjendje tÃ« pilotonte pa vÃ«shtirÃ«si tÃ« gjithÃ« llojet e avionÃ«ve nÃ« qarkullim, njihte perfekt Ã§do model arme dhe gjithÃ« sistemet e komunikimit lokal dhe ndÃ«rplanetar, ai preferonte shpeshherÃ« tÃ«i besonte instiktin dhe aftÃ«sive manuale nÃ« zgjidhjen e problemeve qÃ« i dilnin pÃ«rpara. MÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ«, me sytÃ« e tij, e kishte parÃ« se si nÃ« shumÃ« pak kohÃ«, njÃ« grumbull i paformÃ« hekurash transformohej nÃ« njÃ« mjet lÃ«vizÃ«s apo nÃ« njÃ« armÃ« mbrojtÃ«se tÃ« frikshme. Ishte e jashtÃ«zakonshme, do tÃ« kishte mundur qÃ« tÃ« ndÃ«rtonte Ã§farÃ«dolloj gjÃ«je qÃ« tÃ«i nevojitej. PÃ«r kÃ«tÃ« me siguri i detyrohej pjesÃ«risht asaj qÃ« i kishte transmetuar i ati brez pas brezi, Artizani mjeshtÃ«r i shkÃ«lqyer, por mbi tÃ« gjitha, pasionit tÃ« tij tejte tÃ« madh pÃ«r Artet. QÃ« nÃ« djalÃ«ri, vÃ«rtet qÃ« kishte qenÃ« gjithmonÃ« i mahnitur me atÃ« sesi aftÃ«sitÃ«

manuale të Artizanëve arrinin transformimin e zakonshme, në objekte të teknologjisë dhe dobisë së madhe, por duke lënë të paprekur nënë brendësi të tyre.

Një tingull i bezdisshëm, me ndërprerje dhe me volum të lartë, e bëri që të hidhej përjetë, duke e rikthyer menjëherë në realitet. Papritmas ishte aktivizuar alarmi automatik afërsi.

Nasiria â## Hoteli

Hoteli natyrisht qÃ« nuk ishte â##me pesÃ« yjeâ##, por pÃ«r kÃ«do qÃ« ishte mÃ«suar tâ##i kalonte javÃ«t nÃ« njÃ« tendÃ« nÃ« mes tÃ« shkretÃ«tirÃ«,s, edhe vetÃ«m njÃ« dush mund tÃ« konsiderohej luks. Elisa priti valÃ«n e nxehtÃ« dhe ÅšlodhÃ«se qÃ« tâ##i vinte nga lart, e tâ##i masazhonte qafÃ«n dhe shpatullat. Dukej qÃ« trupi ia dÃ«shironte pa masÃ« pasi njÃ« varg i tÃ«rÃ« drithÃ«rimash nga kÃ«naqÃ«sia i pÃ«rshkuan shpinÃ«n shumÃ« herÃ«.

E kuptojmÃ« se sa rÃ«ndÃ«si kanÃ« disa gjÃ«ra, vetÃ«m kur nuk i kemi mÃ«.

VetÃ«m pas dhjetÃ« minutash vendosi qÃ« tÃ« dilte nga dushi. Avulli kishte mbÃ«shtjellÃ« pasqyrÃ«n qÃ« dukej qartÃ« se ishte vendosur shtrembÃ«r. U pÃ«rpoq qÃ« ta drejtonte, por sa e lÃ«shoi, u rikthye sakaq nÃ« pozicionin e saj fillestar. Vendosi tÃ« mos merrej mÃ« me tÃ«. Me njÃ« cep tÃ« peshqirit pastroi ujin qÃ« i kishte mbetur nÃ« buzÃ« dhe admiroi veten. Kur ishte mÃ« e re nÃ« moshÃ«, shumÃ« herÃ« e kishin kontaktuar pÃ«r tÃ« punuar si modele apo edhe si aktore. Ndoshta tani do tÃ« kishte qenÃ« njÃ« divÃ« e kinemasÃ« apo gruaja e ndonjÃ« futbollisti tÃ« pasur, por paratÃ« nuk e kishin tÃ«rhequr mÃ« aq shumÃ«. Preferonte tÃ« djersitej, tÃ« hante pluhur, tÃ« studionte tekste tÃ« vjetÃ«r dhe tÃ« vizitonte vende tÃ« humbura. AventurÃ«n qÃ« e

kishte pasur gjithnjë « në « gjak dhe emocionin që « i dilte kur merrte mbetjet e një « punimi dore të « lashtë «, ri-nxjerrja në « dritë « e gjurmë «ve të « mijë «vjeë «sarë «ve më « përpara, nuk mund të « kishte të « krahasuar me asgjë « tjetër «.

Iu afrova pasqyrës shumë « afër «, dhe pa ato rrudhat e vogla dhe të « mallkuara tek cepat e syve. Dora iu fut automatikisht në « Aë «antë «n e tualetit nga ku mori një « nga kremrat e më «që « të « heqin dhjetë « vjet brenda një « javë «. E shtroi me kujdes në « të « gjithë « fytyrë «n dhe u pa me kujdes. Aë «farë « pretendonte, një « mrekulli? Fundja, efekti do të « ishte i dukshëm « vetëm « pas shtatë « ditë «shëm «.

Buzë «qeshi për « veten dhe për « të « gjitha gratë « që « rregulloheshin lehtë «sisht me anë « të « reklamës «.

Ora e varur në « mur sipër « krevatit shë «nonte 19,40. Nuk do të «ia kishte dalë « kurrë « që « të « bëjë «gati vetëm «n në « një «zet minuta.

U tha sa më « shpejt që « të « mundej, duke i lënë «në « paksa të « lagura flokë «t e gjatë « bjondë « dhe që «ndroi për «para komodinë «s prej druri të « errët «, ku mbante ato pak veshje elegante që « kishte arritur të «i merrte me vete. Në « momente të « tjera, do të « kishte kaluar orë « të « të «ra vetëm « që « të « vendoste mbi veshjen që « i për «rshatej rrethanë «s veë «se, atë « mbrëmje «, për «rzgjedhja ishte vë «rtet e kufizuar. Zgjodhi, pa u menduar shumë «, fustanin e shkurtër « në « ngjyrë « të « zezë «. Ishte shumë « e hijshme, padyshim seksi por aspak vulgare, me një « dekolte

tÃ« gjerÃ« qÃ« me siguri do ta kishte ekzaltuar â##masÃ«n e tretÃ«â## tÃ« mbushur tÃ« saj. E mori dhe, me njÃ« gjest elegant tÃ« dorÃ«s, e vuri mbi krevet.

19,50. PavarÃ«sisht faktit qÃ« ishte femÃ«r, nuk i pÃ«lqente tÃ« ishte me vonesÃ«.

Iu avit dritares dhe pa njÃ« Fuori Strada tÃ« errÃ«t, jashtÃ«zakonisht tÃ« shkÃ«lqyeshme, tamam pÃ«rpara derÃ«s sÃ« hotelit. Personi qÃ« duhej tÃ« ishte shoferi, njÃ« djalÃ« i ri i veshur me rroba ushtarake, po rrinte i mbÃ«shtetur tek kofna dhe shtynte kohÃ«n e pritjes duke pirÃ« njÃ« cigare nÃ« qetÃ«si.

BÃ«ri Ã§mos qÃ« tâ##i theksonte sytÃ« me laps dhe rimel, kaloi me shpejtÃ«si buzkuqin mbi buzÃ«t e saj, ndÃ«rkohÃ« qÃ« pÃ«rpiqej ta pÃ«rhapte nÃ« mÃ«nyrÃ« uniforme me njÃ« sÃ«rÃ« puthjesh tÃ« lÃ«shuara mÃ« kot, vuri vathÃ«t e preferuar, duke u lodhur jo pak qÃ« tÃ« gjente â##vrimatâ##.

NÃ« fakt, kishte shumÃ« kohÃ« qÃ« nuk dilte mbrÃ«mjeve. Puna e dÃ«rgonte gjithmonÃ« nÃ«pÃ«r botÃ« dhe kurrÃ« nuk kishte arritur qÃ« tÃ« gjente njÃ« pÃ«rson pÃ«r lidhje tÃ« qÃ«ndrueshme, qÃ« tÃ« zgjaste mÃ« shumÃ« se disa muaj. Instikti i lindur mÃ«mÃ«sor qÃ« Ã§do grua ka brenda vetes dhe qÃ« nÃ« vajzÃ«ri gjithmonÃ« bÃ«nte si bÃ«nte dhe e injoronte me zgjuarsi, tani me afrimin e orÃ«s biologjike, ndihej gjithmonÃ« e mÃ« shpesh. Ndoshta do tÃ« kishte qenÃ« momenti qÃ« tÃ« mendonte seriozisht pÃ«r tâ##u mbledhur nÃ« familje.

E zmbropsi atë mendim me shpejtë sinë më të madhe të mundshme. Veshi fustanin, dhe të vetmet palë këpucë me të dymbëdhjetë qishte sjellë me vete dhe, me gjeste më dha, spërkatë dy pjesë të e qafës me parfümin e saj të preferuar. Shall më ndafshi, ʘantë e zezë e bollshme. Ishte gati. Një kontroll i fundit para pasqyrës së varur në mur, afër derës dhe të ndotur në disa pjesë të saj, i konfirmuan perfeksionin e fustanit qishte. Bëri një rrotullim rreth vetes dhe doli jashtë e kënaqur.

Shoferi një djalë i ri, pasi kishte drejtuar mjekrën qishte i kishte rënë poshtë, me parë Elisën tek dilte nga hoteli duke ecur me hap modeleje, flaku tej cigaren e dytë qishte sapo kishte ndezur dhe nxitoi qishte të hapte derën e makinës.

ʘMirëmbërma, profesoresha Hanter. A mund të shkojmë? e pyeti ushtaraku me një notë ngurrimi.

ʘMirëmbërma iu përgjigj ajo duke vënë në provë buzëqeshjen e mrekullueshme. ʘJam gati.ʘ

ʘFaleminderit për shoqërimin shtoi ajo ndërkohë qishte hipte në makinë, duke ditur fare mirë se fundi do të ishte ngritur pakëz dhe do të ishte ekspozuar pjesërisht këmbë të para ushtarakut të sikletosur.

I kishte pëlqyer gjithnjë të ndihej e admiruar.

Anija kozmike Theos

Alarm në afërsi

Sistemi OCOM identifikoi menjëherë para syve të Azakisit, një objekt të shtetit kontret e cilit, duke pasur parasysh rezolucionin e ulët të përftuar nga dylbitë me rreze të gjatë, akoma nuk ishin të përaktuara qartë. Me siguri që ishte një lëvizje dhe padyshim që po përparonte drejt tyre. Sistemi i alarmit në afërsi, përaktonte një probabilitet të përplasjes midis Theosit dhe objektit të panjohur, më të lartë se 96% në rast se asnjëri prej tyre nuk do të ndryshonte itinerarin e lëvizjes.

Azakis nxitoi që të futej tek moduli i transferimit që gjendej më afër. Kabinat e drejtimit urdhëroi prerazi sistemin e kontrollit të automatizuar.

Pas pesë sekondave, dera u hap duke fërshëllyer dhe një ekranin e madh qendror të sallës së komandës, ishte ravijëzuar, ende shumë turbullt, objekti që po përparonte në itinerarin e përplasjes me anijen.

Pothuaj një në njëjtë kohë, u hap një derë tjetër afër nga e cila kërcëu jashtë Petri pa frymë.

Është drejt në pyeti shokun Nuk duhej të kishte meteor në këto zona u shpreh i

Ështur duke vërejtur edhe ai ekranin e madh.

«Nuk besoj të jetë meteor.»

«Por nëse nuk është meteor, atëherë farë është?» pyeti Petri me një shqetësim të dukshëm.

«Në qoftë se nuk korrigjojmë menjëherë itinerarin, do mund ta shohësh vetë me sytë e tu, kur të gjendemi të shtypur drejt e në kabinën e drejtimit.»

Petri u mor menjëherë me komandat e drejtimit dhe vendosi një ndryshim të lehtë të trajektores duke i referuar asaj që ishte përcaktuar më parë.

«Përplasje pas 90 sekondash» komunikoi pa emocione, zëri i ngrohtë femëror i sistemit të alarmit në afërsi. «Largësia e objektit: 276.000 kilometra, duke u afruar.»

«Petri bëj diçka dhe bëj shpejt!» bërtiti Azakisi.

«Jam duke e bërë, por ai objekti po ecën me të vërtetë shumë shpejt.»

Llogaritja e probabilitetit të përplasjes, që dukej te ekranin të djathtë të objektit, po zvogëlohej ngadalë. 90%, 86%, 82%.

«Nuk do të dalim dot më» tha me një fije zëri Azakisi.

«Miku im, duhet akoma të lindë një objekt misterioz që mund të arrijë të shkatërrojë anijen time» pohoi Petri me një buzëqeshje të vockël djallëzore.

Me anë të një manovre që bëri të dy të

humbnin pÃ«r njÃ« moment ekuilibrin, Petri ushtroi tek tÃ« dy motorÃ«t Bousen njÃ« ndryshim anasjelltas tÃ« menjÃ«hershÃ«m tÃ« polaritetit. Anija kozmike u drodh pÃ«r shumÃ« momente dhe vetÃ«m sistemi i pÃ«rmirÃ«suar i gravitetit artificial, duke arritur tÃ« kompensojÃ« oshilacionin nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« menjÃ«hershme, nuk e la qÃ« i gjithÃ« ekuipazhi tÃ« pÃ«rfundonte i pÃ«rplasur pas faqes qÃ« ndodhej pÃ«rpara.

Ã«LÃ«vizje e bukurÃ« briti i gÃ«zuar Azakisi duke i rrahur shpatullat mikut. Ã«Por tani, si mendon qÃ« ta ndalosh kÃ«tÃ« rrotullim?Ã« Objektet pÃ«rreth kishin nisur tashmÃ« qÃ« tÃ« ngriheshin dhe tÃ« vinin vÃ«rdallÃ« nÃ«pÃ«r dhomÃ« me lÃ«vizje marramendÃ«se.

Ã«VetÃ«m njÃ« momentÃ« tha Petri duke mos reshtur sÃ« shtypuri butonat dhe sÃ« luajturi me levat e komandÃ«s.

Ã«Mjafton vetÃ«m qÃ« tÃ«ia arrijÃ« tÃ« ...Ã« NjÃ« Ã«surg i madh djersÃ«sh i binte lehtÃ« lehtÃ« nga balli.

Ã«tÃ« hapÃ« ...Ã« vazhdoi, ndÃ«rkohÃ« qÃ« gjithÃ«ska qÃ« gjendej brenda dhomÃ«s fluturonte nÃ« mÃ«nyrÃ« kaotike. Edhe vetÃ« ata tÃ« dy filluan qÃ« tÃ« ngriheshin nga dyshemeja. Sistemi i forcÃ«s sÃ« rÃ«ndesÃ«s artificiale nuk ia dilte dot mÃ« qÃ« tÃ« kompensonte forcÃ«n e pafundme centrifugale qÃ« po gjenerohej. Ishin gjithmonÃ« e mÃ« tepÃ«r tÃ« lehtÃ«.

Ã«De... de... derÃ«n e pasme automatike numÃ«r tre! Ã« bÃ«rtiti mÃ« nÃ« fund Petri, ndÃ«rkohÃ« qÃ« gjithÃ«

objektet po binin sÃ«rish nÃ« dysHEME. NjÃ« konteiner i rÃ«ndÃ« qÃ« shÃ«rbente pÃ«r mbeturinat, e goditi Azakisin tamam nÃ« vendin midis brinjÃ«s sÃ« tretÃ« dhe tÃ« katÃ«rt, duke e detyruar qÃ« tÃ« nxirrte njÃ« rÃ«nkim tÃ« dobÃ«t. Petri, nga gjysÃ«m metri lartÃ«si ku rrinte pezull, ra furishÃ«m nÃ« kuadrin e komandave, duke marrÃ« njÃ« pozÃ« shumÃ« tÃ« panatyrshme dhe padyshim qesharake.

Llogaritja e probabilitetit tÃ« pÃ«rplasjes kishte zbritur nÃ« 18% dhe vazhdonte qÃ« tÃ« zvogÃ«lohej me shpejtÃ«si.

Ã«GjithÃ«ska nÃ« rregull?Ã» nxitoi tÃ« sigurohej Azakisi, duke u pÃ«rpjekur qÃ« tÃ« fshihte sÃ«mbimin nÃ« ijen e sapogoditur.

Ã«Po, po. Jam mirÃ«, jam mirÃ«.Ã» u pÃ«rgjigj Petri duke u pÃ«rpjekur qÃ« tÃ« ngrihej sÃ«rish.

NjÃ« Ã«st mÃ« vonÃ«, Azakisi po merrte kontakt me pjesÃ«n tjetÃ«r tÃ« ekuipazhit i cili i komunikonte menjÃ«herÃ« komandantit tÃ« tyre nÃ« lidhje me mungesÃ«n dhe dÃ«met nÃ« artikuj apo njerÃ«z.

Manovrimi i sapo pÃ«rfunduar, kishte arritur ta devijonte paksa Theosin nga itinerari i mÃ«parshÃ«m dhe rÃ«nia e presionit e provokuar nga hapja e derÃ«s sÃ« pasme automatike ishte kompensuar menjÃ«herÃ« nga sistemi i automatizuar.

6%, 4%, 2%.

Ã«LargÃ«sia nga objekti: 60.000 KmÃ» foli zÃ«ri.

Po qÃ«ndronin tÃ« dy me frymÃ«n pezull, nÃ« pritje tÃ« mbÃ«rritjes nÃ« largÃ«sinÃ« prej 50.000 Km, pÃ«rtej

sÃ« cilÃ«s do tÃ« aktivizoheshin sensorÃ«t me rreze tÃ« shkurtÃ«r. Ato Ã«saste iu dukÃ«n si pa mbarim.

Ã«LargÃ«sia nga objekti: 50.000 Km. SensorÃ«t mÃ« rreze tÃ« shkurtÃ«r u aktivizuan.Ã«

Forma e turbullt pÃ«rpara tyre papritmas u qartÃ«sua. Objekti u shfaq qartÃ« nÃ« ekran, duke e bÃ«rÃ« tÃ« dukshme Ã«do detaj tÃ« veÃ«santÃ«. Dy shokÃ«t u kthyen njÃ«kohÃ«sisht, me sytÃ« e zgurdulluar, nÃ« kÃ«rkim tÃ« vÃ«shtrimit tÃ« njÃ«ri tjetrit.

Ã«E pabesueshme!Ã« bÃ«rtitÃ«n njÃ«zÃ«ri.

Nasiria ### Restoranti Masgouf

Koloneli Hadson ecte i nervozuar para mbrapa, pÃ«rgjatÃ« diagonales sÃ« hollit qÃ« gjendej para sallÃ«s kryesore tÃ« restorantit. VÃ«shtronte faktikisht Ã«do minutÃ« orÃ«n taktike qÃ« e mbante gjithmonÃ« nÃ« kyÃ«sin e dorÃ«s sÃ« majtÃ« dhe qÃ« nuk e hiqte asnjÃ«herÃ«, madje as kur flinte. Ndihej i emocionuar si njÃ« djalosh nÃ« takimin e tij parÃ«.

PÃ«r tÃ« shtyrÃ« kohÃ«n tek priste, i ishte sjellÃ« njÃ« Martini me akull dhe feta limoni nga baristi me mustaqe i cili, nga poshtÃ« vetullave tÃ« trasha, e kundronte me kureshtje, ndÃ«rsa me pÃ«rtesÃ« thante njÃ« varg tÃ« tÃ«rÃ« gotash me fron tÃ« lartÃ«.

Alkoli nuk lejohej aspak nÃ« vendet islamike por, gjatÃ« asaj mbrÃ«mjeje, ishte bÃ«rÃ« njÃ« pÃ«rjashtim. Restoranti i vogÃ«l ishte rezervuar tÃ«rÃ«sisht pÃ«r ata tÃ« dy.

Koloneli, pak pasi kishte mbaruar bisedÃ«n me profesoreshÃ«n Hanter, menjÃ«herÃ« kishte kontaktuar me pÃ«rgjegjÃ«sin e lokalit, duke i kÃ«rkuar qÃ«llimisht pjatÃ«n speciale Masgouf, sipas sÃ« cilÃ«s mbante emrin edhe restoranti. Duke parÃ« vÃ«shtirÃ«sinÃ« nÃ« gjetjen e pÃ«rbÃ«rÃ«sit kryesor, trofta e Tigrit, donte tÃ« sigurohej qÃ« lokali e kishte gjetur. Gjithashtu, duke e ditur mÃ« sÃ« miri se do tÃ« duheshin tÃ« paktÃ«n dy orÃ« pÃ«r ta pÃ«rgatitur, dÃ«shironte qÃ« gjithÃ«ska tÃ« gatuhej pa nxitim dhe me njÃ«

perfeksion absolut.

Përpara i përket mbrëmjes, duke parë që uniforma ushtarake do të kishte qenë me të vërtetë e papërshtatshme për ambientin, kishte vendosur që të shpluhuroste kostumin e tij të errët Valentino, duke e kombinuar me një kravatë më ndafshi të stilit Regimental më vija gri e të bardha. Kur pucët e zeza, të ilustruara ashtu siç dinte të bënte vetëm një ushtarak, ishin italiane edhe ato. Me të vërtetë, ora taktike nuk kishte të bënte fare por nuk do të mundej dot të rrinte pa të.

Ëmbarritën. Zëri doli klithshëm nga receptori, një lloj me telefonin celular, që mbante në xhepin e brendshëm të xhaketës. E fiku dhe vë shtroi jashtë në drejtim të xhamit të derës.

Makina e madhe e errët shmangu një qese të zhubravitur e cila, shtytur lehtëzi nga flladi i mbrëmjes, rrotullohej me ngathtësi në mes të rrugës. Me një manovrim të shpejtë parkoi tamam përpara hyrjes së restorantit. Shoferi priti sa pluhuri i ngritur nga mjeti të grumbullohej sërisht në tokë, më pas zbriti nga makina me kujdes. Nga kufja gjysëm e fshehur në veshin e djathtë, i erdhi një seri e tërëll clear. Vë shtroi me vëmendje të gjitha vendet e caktuara që më përpara, derisa të sigurohej se kishte identifikuar të gjithë kolegët ushtarakë të cilët, në gjendje gatishmërie, do të angazhoheshin për sigurinë e dy darkuesve gjatë gjithë

mbrÃ«mjes.

Zona ishte e sigurt.

Hapi derÃ«n e pasme dhe, duke zgjatur me delikatesÃ« dorÃ«n e djathtÃ«, ndihmoi tÃ« ftuarÃ«n qÃ« tÃ« zbriste.

Elisa duke e falenderuar ushtarakun pÃ«r finesÃ«, doli butÃ«sisht nga makina. Drejtoi vÃ«shtrimin pÃ«r lart dhe, ndÃ«rsa mbushej nga mushkÃ«ritÃ« me ajrin e kthjellÃ«t tÃ« mbrÃ«mjes, u rregullua pÃ«r njÃ« Ã«st pÃ«r tÃ« parapritur spektaklin e mrekullueshÃ«m qÃ« vetÃ«m qielli plot yje mbi shkretÃ«tirÃ« dinte qÃ« ta luante nÃ« skenÃ«.

Koloneli ngeli pÃ«r njÃ« moment i pavendosur nÃ«se tÃ« dilte dhe tÃ« shkonte ta takonte apo tÃ« qÃ«ndronte brenda lokalit nÃ« pritje tÃ« hyrjes sÃ« saj. NÃ« fund zgjodhi tÃ« rrinte ulur, me shpresÃ«n qÃ« ta maskonte mÃ« mirÃ« emocionin. KÃ«shtu, me njÃ« pamje indiferente, iu afrua banakut, u ul mbi njÃ« karrige tÃ« lartÃ«, mbÃ«shteti bÃ«rrylin e majtÃ« mbi sipÃ«rfaqen me dru tÃ« errÃ«t, rrÃ«kÃ«lliu pak pijen alkolike tÃ« mbetur nÃ« gotÃ« dhe u ndal tÃ« kundronte farÃ«n e limonit qÃ« depozitohej lehtÃ« lehtÃ« nÃ« fund.

Dera u hap me njÃ« kÃ«rcitje tÃ« butÃ« dhe shoferi ushtarak pa jashtÃ« pÃ«r tÃ« kontrolluar qÃ« gjithÃ«sht qe nÃ« rregull. Koloneli bÃ«ri njÃ« gjest tÃ« lehtÃ« me kokÃ« dhe shoqÃ«ruesi prezantoi ElisÃ«n nga brenda, duke i hapur rrugÃ«n me njÃ« gjest tÃ« madh tÃ« dorÃ«s.

Ã«MirÃ«mbrÃ«ma profesorshÃ« HanterÃ« tha koloneli

duke u ngritur nga karrigia dhe duke nxjerrë «në» pah
buzë «qeshjen e tij më» të «bukur. «A patë të një»
udhë «tim të rehatshëm?»»

«Mirë» «mbrëmë» ma koloneli» u përçjigj Elisa me një
buzë «qeshje po aq rrëzë» «llitë» se «Gjithë» «ska në» rregull,
faleminderit. Shoferi juaj ishte shumë «i sjellshëm.»»

«Mund të shkoni, faleminderit» tha me një zë
autoritar koloneli, duke iu drejtuar shoqëruarit, i cili
përçjigj «ndeti ushtarakisht, rrotulloi takat dhe u zhduk
në për natë.»

«Një» «aperitiv, profesoresh?» e pyeti koloneli, duke
thirrur me një gjest të dorës baristin me mustaqe.

«Atë» «që keni marrë ju» u përçjigj menjëherë
Elisa, duke treguar gotën e Martinit që koloneli mbante ende
në dorë. Më pas shtoi «Më» «thërrisni Elisa kolonel,
preferoj këtë.»»

«Shkëlqyeshëm. Dhe ti më thirr Xhek.
##Kolonel## ta lëmë për ushtar të e mi.»»

«shtë» një fillim i mbarë, mendoj koloneli.

Baristi përçjigj me kujdes Martinin e dytë dhe ia dha të
porsaardhurës. Ajo afroi gotën e vet me atë të kolonelit
dhe i trokitën të dyja me njëra tjetrën.

«Gëzuar» tha me gjallëri dhe ktheu një gllënjë
të mirë.

«Elisa, duhet të të them se sonte shkëlqen vërtet» i
tha koloneli duke i derdhur të ftuarës së tij vështrim

nga koka tek kÃ«mbÃ«t.

Ã«Bah, edhe ti nuk je aspak keq. Edhe uniforma madje do tÃ« ishte tÃ«rheqÃ«se por unÃ« tÃ« preferoj kÃ«shtu siÃ« jeÃ« i tha duke buzÃ«qeshur me djallÃ«zi dhe duke lÃ«vizur pak kokÃ«n anash.

Xheku, pakÃ«z nÃ« siklet, pÃ«rqendoj vÃ«mendjen brenda gotÃ«s qÃ« kishte nÃ« dorÃ«. E kundroi pÃ«r njÃ« Ã«st, mÃ« pas e thau tÃ« gjithÃ«n me njÃ« frymÃ«.

Ã«Si thua sikur ta zhvendosim tryezÃ«n tonÃ«?Ã«

Ã«Ide fantastikeÃ« thirri Elisa. Ã«Kam njÃ« uri prej ujku.Ã«

Ã«Kam arritur tÃ« pÃ«rgatis specialitetin e shtÃ«pisÃ«. Shpresoj qÃ« ta pÃ«lqesh.Ã«

Ã«Jo, mos mÃ« thuaj se ke arritur qÃ« tÃ« gatuash Masgouf-inÃ« tha e habitur, duke hapur paksa sytÃ« e shkÃ«lqyeshÃ«m jeshilÃ«. Ã«Praktikisht Ã«shtÃ« e pamundur qÃ« tÃ« gjesh troftÃ«n e Tigrit nÃ« kÃ«tÃ« periudhÃ«. Ã«

Ã«PÃ«r njÃ« tÃ« ftuar si ty nuk mund tÃ« mos bÃ«ja ndryshe pÃ«rveÃ«se tÃ« kÃ«rkoja mÃ« tÃ« mirÃ«nÃ« tha i kÃ«naqur koloneli, duke parÃ« qÃ« zgjedhja e tij dukej se ishte pÃ«lqyer prej saj. I zgjati me delikatesÃ« dorÃ«n e djathtÃ« dhe e ftoi qÃ« ta ndiqte pas. Ajo, duke buzÃ«qeshur djallÃ«zisht, ia mbajti dorÃ«n shtrÃ«nguar dhe vazhdoi ta shoqÃ«ronte pÃ«r tek tryeza.

Lokali ishtÃ« rregulluar me finesÃ« nÃ« stilin tipik tÃ« vetÃ« vendit. DritÃ« e ngrohtÃ« dhe e mprehtÃ«,

perde tÃ« gjera mbushnin pothuaj tÃ« gjithÃ« muret dhe arrinin deri nÃ« tavan. NjÃ« tapet i madh me motive vizatimi tÃ« Eslimi Toranjdar, vishte pothuaj tÃ« gjithÃ« dyshemenÃ«, kurse tapete tÃ« tjerÃ« mÃ« tÃ« vegjÃ«l ishin sistemuar nÃ« kÃ«ndet e dhomÃ«s, sikur tÃ« rrethonin gjithÃ«shta nÃ« kornizÃ«. Natyrisht, tradita do tÃ« kishte dashur qÃ« ta konsumonin darkÃ«n tÃ« shtrirÃ« nÃ« tokÃ« mbi jastÃ«kÃ« tÃ« butÃ« e tÃ« rehatshÃ«m por, si njÃ« perÃ«ndimor i sjellshÃ«m, koloneli kishte preferuar njÃ« tryezÃ« â##klasikeâ##. Edhe ajo ishte e pajisur mÃ« sÃ« miri dhe ngjyrat e zgjedhura pÃ«r mbulesÃ«n ishin nÃ« kombinim tÃ« pÃ«rkryer me pjesÃ«n tjetÃ«r tÃ« lokalit. NjÃ« sfond muzikor nÃ« tÃ« cilin njÃ« Darbuka⁹ qÃ« shoqÃ«ronte nÃ«n ritmin Maqsum¹⁰ melodinÃ« e njÃ« Oud¹¹, mbushte me delikatesÃ« tÃ« gjithÃ« atmosferÃ«n.

MbrÃ«mje e pÃ«rsosur.

NjÃ« kamerier i gjatÃ« dhe i hollÃ«, iu afrua me politesÃ« dhe, me njÃ« pÃ«rkulje, i ftoi dy tÃ« ftuarit tÃ« uleshin. Koloneli akomodoi nÃ« fillim ElisÃ«n dhe u preokupua qÃ« tÃ« rregullonte karrigen, mÃ« pas u ul edhe ai pÃ«rballÃ« saj, dukÃ« bÃ«rÃ« kujdes qÃ« mos i shkiste kravata nÃ« pjatÃ«.

Ã«KÃ«tu Ã«shtÃ« me tÃ« vÃ«rtetÃ« shumÃ« bukurÃ« tha Elisa duke vÃ«shtruar pÃ«rreth.

Ã«FaleminderitÃ« tha koloneli. Ã«Duhet tÃ« tÃ« rrÃ«fej qÃ« pÃ«r pak pata frikÃ« se nuk do tÃ« pÃ«lqente. MÃ« pas u mendova pÃ«r pasionin qÃ« ke pÃ«r kÃ«to vende dhe mendova

se mund tÃ« ishte zgjedhja mÃ« e mirÃ«. Â»

Â«QÃ«llove nÃ« shenjÃ«!Â» tha e ngazÃ«llyer Elisa duke nxjerrÃ« nÃ« pah sÃ«rish buzÃ«qeshjen e saj tÃ« mrekuallueshme.

Kamarieri hapi njÃ« shishe shampanjÃ« dhe, ndÃ«rsa mbushte kupat e tÃ« dyve, njÃ« tjetÃ«r erdhi me njÃ« shportÃ« nÃ« dorÃ« duke thÃ«nÃ« Â«Sa pÃ«r fillim, do tÃ« dÃ«shironit qÃ« tÃ« shijonit njÃ« Most-o-bademjun¹² Â».

Dy tÃ« ftuarit u vÃ«shtruan tÃ« kÃ«naqur, morÃ«n dy kupat dhe i trokitÃ«n sÃ«rish.

Afro njÃ«qind metra nga lokali, dy personazhe tÃ« pazakontÃ« me njÃ« makinÃ« tÃ« errÃ«t po merreshin me njÃ« sistem tÃ« sofistikuar pÃ«rgjimi.

Â«E pe kolonelin si pÃ«rkÃ«dhelet me atÃ« tarallaken? Â» tha njÃ«ri prej tyre duke u kukurisur me njÃ« tjetÃ«r tepÃ«r tÃ« shÃ«ndoshÃ« qÃ« rrinte nÃ« vendin e shoferit, ndÃ«rkohÃ« qÃ« pÃ«rtypte njÃ« sanduiÃ« tepÃ«r tÃ« madh dhe barku e pantallonat po i mbusheshin plot me thÃ«rrime.

Â«Ishte ide gjeniale futja e njÃ« transmetuesi nÃ« veshin e profesoreshÃ«sÂ» iu pÃ«rgjigj tjetri, shumÃ« mÃ« i hollÃ«, me sy tÃ« mÃ«dhenj dhe tÃ« zinj, ndÃ«rkohÃ« qÃ« rrufiste kafen nga njÃ« gotÃ« e madhe kartoni ngjyrÃ« gÃ«shtenje. Â«Prej kÃ«tej mund tÃ« dÃ«gjoj mÃ« nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« pÃ«rsosur gjithÃ«ska qÃ« thonÃ«.Â»

Â«Shih se mos bÃ«n rrÃ«mujÃ«ra dhe regjistroji tÃ« gjithaÂ» e qortoi tjetri Â«pÃ«r ndryshe do tÃ« na bÃ«jnÃ«

qÃ« tÃ« hamÃ« vathÃ«t pÃ«r mÃ«ngjes.Â»

Â«Mos u bÃ«j merak. E njoh shumÃ« mirÃ« kÃ«tÃ« aparat. Nuk do tÃ« na shpÃ«tojÃ« as edhe njÃ« pÃ«shpÃ«rimÃ«.Â»

Â«Duhet tÃ« arrijmÃ« tÃ« marrim vesh se Ã«sfarÃ« ka zbuluar realisht profesoreshaÂ» shtoi trashaliqu. Â«Shefi ynÃ« ka shtÃ«nÃ« njÃ« thes mÃ« para pÃ«r tÃ« ndjekur nÃ« fshehtÃ«si kÃ«to kÃ«rkime. Â»

Â«Sigurisht nuk do tÃ« jetÃ« e lehtÃ« duke parÃ« strukturÃ«n fantastike tÃ« sigurisÃ« qÃ« ka vendosur koloneli.Â» Tipi i hollÃ« ngriti vÃ«shtrimin drejt qiellit me njÃ« pamje Ã«ndÃ«rrimtare, pastaj shtoi Â«NÃ«se do tÃ« mÃ« kishin dhÃ«nÃ« edhe vetÃ«m njÃ« tÃ« mijtÃ«n e atyre parave, tashti do tÃ« qÃ«ndroja i shtrirÃ« rrÃ«zÃ« njÃ« palme nÃ« KubÃ«, duke patur si shqetÃ«sim tÃ« vetÃ«m atÃ« tÃ« zgjedhjes sÃ« njÃ« Margarite ose tÃ« njÃ« PiÃ«ta Kolada.Â»

Â«Dhe ndoshta sÃ« bashku me ca vajza me bikini qÃ« tÃ« fÃ«rkojnÃ« me krem mbrojtÃ«s ndaj diellitÂ» tha trashaliqu, pÃ«r tÃ« shpÃ«rthyer mÃ« pas nÃ« njÃ« tÃ« qeshur buÃ«sitÃ«se, ndÃ«rkohÃ« qÃ« si pasojÃ« e barkut tÃ« kÃ«rcyer, i binin poshtÃ« thÃ«rrimet tÃ« cilat ishin depozituar mÃ« pÃ«rpara.

Â«Kjo antipasta ishte shumÃ« e shijshme.Â» ZÃ«ri i doktoreshÃ«s doli pakÃ«z i transformuar nga altoparlanti i vogÃ«l i vendosur mbi kroskot. Â«Duhet tÃ« tÃ« rrÃ«fej se me tÃ« vÃ«rtetÃ« nuk besoja qÃ«, prapa asaj â##pamjejeâ##

prej ushtaraku tÃ« vrazhdÃ«, mund tÃ« fshihej njÃ« burrÃ« i rafinuar.Â»

Â«Bahh, faleminderit Elisa. Edhe unÃ« sâ###do ta kisha menduar kurrÃ« qÃ« njÃ« â##profesoreshÃ«â## kaq shumÃ« e kualifikuar mund tÃ« ishte, pÃ«rveÃ«se e bukur, edhe mjaft e afrueshme dhe simpatike.Â» foli zÃ«ri i kolonelit, gjithmonÃ« pakÃ«z i transformuar, por me njÃ« tonacion paksa mÃ« tÃ« ulÃ«t.

Â«Shih shih se si po flirtojnÃ«Â» thirri trashalوقي nga vendi i shoferit. Â«Sipas meje, do tÃ« pÃ«rfundojnÃ« tÃ« dy nÃ« shtrat.Â»

Â«Nuk jam edhe aq i sigurtÂ» pohoi tjetri. Â«Profesoresha jonÃ« Ã«shtÃ« padyshim tepÃ«r dinake dhe nuk besoj se njÃ« darkÃ« e vockÃ«l dhe ndonjÃ« kompliment i vakÃ«t mund tÃ« mjaftojnÃ« qÃ« ajo tÃ« shkojÃ« e tÃ« bjerÃ« drejt e nÃ« krahÃ«t e tij.Â»

Â«DhjetÃ« dollarÃ« bast qÃ« sonte do ta bÃ«jÃ«Â» tha trashalوقي duke i zgjatur dorÃ«n e djathtÃ« kolegut.

Â«Ok, dakordÂ» foli tjetri duke i shtrÃ«nguar dorÃ«n qÃ« i ishte zgjatur pÃ«rpara.

Anija kozmike Theos

Objekti misterioz

Objekti qÃ« u shfaq pÃ«rpara dy bashkÃ«udhÃ«tarÃ«ve tÃ« Ã«suditur tashmÃ«, me siguri qÃ« nuk ishte ndonjÃ« gjÃ« qÃ« natyra, madje dhe nÃ« fantazinÃ« e saj tÃ« pamasÃ«, mund ta kishte krijuar vetÃ«. Ngjante si njÃ« lloj lule metalike me tre petale tÃ« gjata, pa kÃ«rcell, me njÃ« pistil nÃ« mes nÃ« formÃ« pak konike. Pjesa mbrapa pistilit ishte nÃ« formÃ«n e prizmit heksagonal, me sipÃ«rfaqen e bazÃ«s pak mÃ« tÃ« madhe se ajo e konit tÃ« gjendur nÃ« pjesÃ«n pÃ«rballÃ« dhe qÃ« mbÃ«shteste tÃ« gjithÃ« strukturÃ«n. Nga tÃ« treja brinjÃ«t e barazlanguara tÃ« heksagonit dilnin petalet nÃ« formÃ« katrore, me njÃ« gjatÃ«si e pakta katÃ«r herÃ« nga ajo e bazÃ«s.

Ã«Duket si njÃ« tip mulliri i vjetÃ«r me erÃ«, si ata qÃ« pÃ«rdoreshin shekuj pÃ«rpara, nÃ« pllajat e mÃ«dha nÃ« lindjeÃ« foli Petri, pa i hequr as edhe njÃ« minutÃ« sytÃ« nga objekti qÃ« ishte shfaqur nÃ« ekranin e madh.

NjÃ« drithÃ«rimÃ« e pÃ«rshkoi Azakis in mu nÃ« shpinÃ«, ndÃ«rsa nÃ« mend i vinin disa prototipe tÃ« vjetÃ«r qÃ« TÃ« Moshuarit i kishin sugjeruar qÃ« tÃ« studionte para se tÃ« nisej.

Ã«Ã«shtÃ« njÃ« sondÃ« hapÃ«sinoreÃ« pohoi me vendosmÃ«ri Azakisi. Ã«I kam parÃ« disa prej tyre, tÃ«

prodhuara pak a shumÃ« nÃ« kÃ«tÃ« mÃ«nyrÃ«, tek arkivat e vjetÃ«r tÃ« RetesÃ« vazhdoi, ndÃ«rkohÃ« qÃ« nxitonte tÃ« nxirrte me anÃ« tÃ« N^COM, sa mÃ« shumÃ« informacione qÃ« mundej lidhur me kÃ«tÃ« Ã«shtje.

Ã«NjÃ« sondÃ« hapÃ«sinore?Ã« pyeti Petri, duke u kthyer drejt shokut me njÃ« pamje tÃ« hutuar. Ã«Dhe kur do ta kemi lÃ«shuar?Ã«

Ã«Nuk besoj se Ã«shtÃ« e jona.Ã«

Ã«Nuk Ã«shtÃ« e jona? Ã«farÃ« do tÃ« thuash miku im? Ã«

Ã«Dua tÃ« them se as nuk Ã«shtÃ« ndÃ«rtuar dhe as nuk Ã«shtÃ« lÃ«shuar prej nesh qÃ« jetojmÃ« nÃ« planetin Nibiru.Ã«

Fytyra e Petrit shprehu gjithnjÃ« e mÃ« shumÃ« habi. Ã«Ã«do tÃ« thotÃ« kjo? Mos mÃ« thuaj se edhe ti beson tek ato broÃ«skullat mbi alienÃ«t, Ã«Ã«Ã«h?Ã«

Ã«Nga ajo Ã«farÃ« di, them se asgjÃ« e kÃ«tij lloji nuk Ã«shtÃ« ndÃ«rtuar ndonjÃ«herÃ« nÃ« planetin tonÃ«. Kam kontrolluar nÃ« tÃ« gjithÃ« arkivin e Retes dhe nuk ka asnjÃ« lidhje me objektin qÃ« kemi pÃ«rpara. As edhe tek projektet qÃ« nuk janÃ« realizuar ndonjÃ«herÃ«.Ã«

Ã«Nuk Ã«shtÃ« e mundur!Ã« thirri Petri. Ã«Ai N^COM-i yt duhet tÃ« jetÃ« i Ã«sakorduar. Kontrolloje mÃ« mirÃ«.Ã«

Ã«MÃ« vjen keq Petri. VÃ«rtet qÃ« e kam kontrolluar dy herÃ« dhe jam absolutisht i sigurt sÃ« kjo nuk Ã«shtÃ« vepÃ«r e jona.Ã«

Sistemi i tÃ« parit me rreze tÃ« shkurtÃ«r kujdeset qÃ« tÃ« gjenerojÃ« njÃ« imazh tridimensional tÃ« objektit, duke e rikrijuar me njÃ« saktÃ«si tÃ« madhe deri nÃ« detajet mÃ« tÃ« vogla. Hologrami lÃ«kujdeset lehtazi nÃ« mes tÃ« sallÃ«s sÃ« komandÃ«s, duke qÃ«ndruar pezull afro gjysÃ«m metri nga dysHEMEJA.

Petri, me njÃ« lÃ«vizje tÃ« dorÃ«s sÃ« djathtÃ«, filloi ta rrotullonte ngadalÃ«, duke hetuar me vÃ«mendje Ã«do detaj tÃ« vogÃ«l.

Ã«Dukej se ishte e pÃ«rbÃ«rÃ« nga njÃ« aliazh metalik shumÃ« i lehtÃ«Ã« tha Petri, me njÃ« ton padyshim shumÃ« mÃ« teknik, lidhur me atÃ« Ã«sudi qÃ« e kishte pushtuar qÃ« nÃ« fillim Ã«Ushqyesit e motorÃ«ve duhet tÃ« jenÃ« tÃ« pajisur me tre petale, qÃ« ngjanin se ishin tÃ« veshur nga njÃ« lloj materiali i ndjeshÃ«m ndaj dritÃ«s sÃ« diellit.Ã« MÃ« nÃ« fund kishte filluar qÃ« tÃ« lÃ«vizte komandat e sistemit. Ã«Pistili duhet tÃ« jetÃ« ndonjÃ« lloj antene marrÃ«se-transmetuese dhe nÃ« prisma heksagonale me siguri qÃ« Ã«shtÃ« â##truriâ## i kÃ«saj gjÃ«je.Ã«

Petri luante hologramin gjithnjÃ« e mÃ« shpejt, duke e pÃ«rmbysur nÃ« tÃ« gjitha drejtimet. Papritur u ndal dhe thirri Ã«Shiko kÃ«tu. Sipas teje, Ã«shtÃ« kjo?Ã« pyeti, ndÃ«rkohÃ« qÃ« kujdesej pÃ«r tÃ« zmadhuar detajin.

Azakisi u afrua sa mÃ« afÃ«r qÃ« tÃ« mundej. Ã«Duken si simbole.Ã«

Ã«Dy simbole do tÃ« thojaÃ« korrigjoi Petri Ã«ose mÃ«

mirÃ«, njÃ« vizatim dhe katÃ«r simbole shumÃ« afÃ«r njÃ«ra tjetrÃ«s.Â»

Â«Azakisi vazhdonte shpejt, me anÃ« tÃ« N^COM, qÃ« tÃ« kÃ«rkonte diÃ«Åka tek Rete, por nuk ia doli qÃ« tÃ« gjente absolutisht ndonjÃ« gjÃ« qÃ« tÃ« kishte sadopak lidhje me atÃ« Ã«farÃ« kishte pÃ«rpara.Â»

Vizatimi pÃ«rfaqÃ«sonte njÃ« katror tÃ« pÃ«rbÃ«rÃ« nga pesÃ«mbÃ«dhjetÃ« shirita gjatÃ«sorÃ« tÃ« alternuar me ngjyrÃ« tÃ« bardhÃ« dhe tÃ« kuqe, dhe, nÃ« kÃ«ndin lart nga e majta, njÃ« katror tjetrÃ«r me ngjyrÃ« blu tÃ« pÃ«rbÃ«rÃ« nga pesÃ«dhjetÃ« yje pesÃ«cepÃ«sh nÃ« ngjyrÃ« tÃ« bardhÃ«. NÃ« tÃ« djathtÃ« tÃ« tij, katÃ«r simbolet:

JUNO

Â«Duket si njÃ« lloj shkrimiÂ» guxoi tÃ« thoshte Azakisi. Â«Ndoshta simbolet pÃ«rfaqÃ«sojnÃ« emrin e atyre qÃ« kanÃ« krijuar sondÃ«n.Â»

Â«Ose ndoshta Ã«shtÃ« emri i sajÂ» iu kundÃ«rpÃ«rgjigj Petri. Â«Sonda quhet â##JUNOâ## dhe simboli i ndÃ«rtuesve tÃ« saj Ã«shtÃ« ai lloj katrori me ngjyrÃ«. Â»

Â«Sido qÃ« tÃ« jetÃ«, e sigurt Ã«shtÃ« qÃ« nuk jemi ne ata qÃ« e kanÃ« ndÃ«rtuarÂ» kÃ«mbÃ«nguli Azakisi. Â«Mendon se mund tÃ« ekzistojÃ« brenda saj ndonjÃ« formÃ« jete? Â»

Â«Mendoj se jo. TÃ« paktÃ«n jo nga ato qÃ« ne njohim. HapÃ«sira nÃ« kapsulÃ«n mbrapa, i vetmi vend ku mund tÃ« gjendet ndonjÃ« gjÃ«, Ã«shtÃ« tepÃ«r e vogÃ«l pÃ«r tÃ«

pasur brenda njË« qenie tË« gjallË«.Ë»

NdË«rkohË« qË« fliste, Petri kishte nisur tashmË« tË« kryente njË« skanim tË« sondË«s, nË« kË«rkim tË« ÆfarË«do lloj shenje jete qË« mund tË« dilte nga brendË«sia e saj. Pas pak Æstesh, njË« varg simbolesh u shfaqË«n nË« ekran tË« cilat nxitoi qË« tâ##ia deshifronte shokut tË« tij.

Ë«Sipas sensorË«ve tanË« nuk ka asgjË« â##tË« gjallË«â## atje brenda. Nuk duket qË« tË« ketË« as armË« tË« ndonjË« lloji apo tipi. Me njË« kqyrje tË« parË«, e ndjej tË« them se, ky objekt, Æ«shtË« njË« lloj avioni zbulues i lË«shuar pË«r tË« eksploruar nË« mes tË« sistemit diellor nË« kË«rkim tË« kushedi se ÆfarË« gjË«je.Ë»

Ë«Edhe mundetË» miratoi Azakisi Ë«por pyetja qË« do duhet tË« supozojmË« Æ«shtË«: â##LË«shuar nga kush? â##Ë»

Ë«BahhË» hamendË«soi Petri Ë«nË«se pË«rjashtojmË« prezencË«n e â##alienË«veâ## misteriozË«, do tË« thosha se tË« vetmit qË« mund tË« bË«jnË« diË«ska tË« tillË«, mund tË« jenË« vetË«m â##miqtË« e tu tË« vjetË«r nË« tokË«â##.Ë»

Ë«ËfarË« po thua? Por qË« nga hera e fundit qË« i kemi lË«nË«, ata nuk ishin nË« gjendje qË« tË« ecnin as me kalË«. Si mund tË« kenË« arritur njË« nivel njohurie tË« kË«tillË« brenda kaq pak kohe? DË«rgimi i njË« sonde qË« sillet vË«rdallË« nË« hapË«sirË« nuk Æ«shtË« aspak njË« shaka.Ë»

Â«Pak kohÂ«?Â» kundÂ«rshtoi Petri duke e parÂ« drejt e nÂ« sy. Â«Mos harro se, pÂ«r ata, kanÂ« kaluar afro 3.600 vjet qÂ« atÂ«herÂ«. Duke patur parasysh se jetÂ«gjatÂ«sia e tyre mesatare ishte maksimum pesÂ«dhjetÂ«-gjashtÂ«dhjetÂ« vjeÅ§, do tÂ« thotÂ« se kanÂ« kaluar e pakta rreth gjashtÂ«dhjetÂ« breza. Ndoshta janÂ« bÂ«rÂ« akoma mÂ« inteligjentÂ« se sa mund ta imagjinojmÂ«.Â»

Â«Dhe ndoshta ishte kjo arsyejaÂ» shtoi Azakisi, duke u pÂ«rpjekur qÂ« tÂ« finalizonte mendimin e shokut Â«qÂ« TÂ« Moshuarit ishin aq tÂ« merakosur pÂ«r kÂ«tÂ« mision. Ata e kishin parashikuar ose tÂ« paktÂ«n, e kishin marrÂ« parasysh kÂ«tÂ« mundÂ«si.Â»

Â«Bahh, madje mund edhe tÂ« na e kishin pÂ«rmendur shkarazi kÂ«tÂ« gjÂ«, apo jo? Sa sâ###mÂ« ra pika kur e pashÂ« atÂ« objektin.Â»

Â«Jemi ende nÂ« planin e hipotezaveÂ» tha Azakisi ndÂ«rkohÂ« qÂ« me gishtin e madh dhe tregues tÂ« dorÂ«s fÂ«rkonte mjekrÂ«n Â«por duket se arsyetimi ka kuptim. Do tÂ« pÂ«rpiqem qÂ« tÂ« vihem nÂ« kontakt me TÂ« Moshuarit dhe do tÂ« provoj qÂ« tâ##u shkÂ«pus ndonjÂ« informacion mÂ« shumÂ«, nÂ«se kanÂ«. Ti, ndÂ«rkaq, pÂ«rpiqu tÂ« kuptosh diÅ§ka mÂ« shumÂ« rreth kÂ«tij mjeti. Analizo itinerarin aktual, shpejtÂ«sinÂ«, masÂ«n, e tÂ« tjera dhe pÂ«rpiqu tÂ« bÂ«sh njÂ« parashikim mbi vendmbÂ«rritjen e tij, qÂ« nga koha kur Â«shtÂ« nisur dhe tÂ« dhÂ«nat qÂ« ka depozituar. Si pÂ«rfundim, dua tÂ« marr vesh sa mÂ« shumÂ«

gJÃ«ra qÃ« tÃ« jetÃ« e mundur mbi atÃ« qÃ« na pret aty poshtÃ«.Â»

Â«NÃ« rregull, ZakÃ« foli Petri ndÃ«rsa vÃ«rtiste pezull nÃ« ajÃ«r, pÃ«rreth tij hologramet tÃ«rÃ« ngjyrÃ« me njÃ« pafundÃ«si numrash dhe formulash.

Â«Ah, mos harro tÃ« analizosh atÃ« qÃ« e ke identifikuar si antenÃ«. NÃ«se Ã«shtÃ« ashtu vÃ«rtet, do tÃ« jetÃ« nÃ« gjendje tÃ« transmetojÃ« dhe tÃ« marrÃ«. Nuk do tÃ« doja qÃ« takimi ynÃ« tÃ« ishte transmetuar tashmÃ« tek dÃ«rguesit e sondÃ«s.Â»

Duke e thÃ«nÃ« kÃ«tÃ«, Azakisi u drejtua me shpejtÃ«si nga kabina H^COM, e vetmja nÃ« gjithÃ« anijen me pajisjet pÃ«r komunikimin nÃ« largÃ«si tÃ« madhe, e cila gjendej midis portÃ«s tetÃ«mbÃ«dhjetÃ« dhe nÃ«ntÃ«mbÃ«dhjetÃ« tÃ« moduleve tÃ« transferimit tÃ« brendshÃ«m. Dera e pasme u hap me atÃ« fishkÃ«llimÃ«n e lehtÃ« dhe Azakisi rrÃ«shqiti brenda kabinÃ«s sÃ« ngushtÃ«.

Kush e di pse e kanÃ« bÃ«rÃ« kaq tÃ« ngushtÃ«... pyeste veten ndÃ«rkohÃ« qÃ« kÃ«rkonte tÃ« sistemohej nÃ« njÃ« sedilje, vÃ«rtet tepÃ«r tÃ« vogÃ«l, e cila kishte zbritur automatikisht nga sipÃ«r. Ndoshta kanÃ« dashur qÃ« ta pÃ«rdornim sa mÃ« pak qÃ« tÃ« jetÃ« e mundur... .

NdÃ«rkohÃ« qÃ« dera po mbyllej sÃ«rish pas shpinÃ«s, ai filloi qÃ« tÃ« formonte njÃ« seri komandash mbi panelin qÃ« kishte pÃ«rpara. Duhej qÃ« tÃ« priste disa sekonda para se tÃ« stabilizohej sinjali. Papritmas, nÃ« pamjen holografike, shumÃ«

tÃ« ngjashme me atÃ« qÃ« kishte nÃ« dhomÃ«n e vet, filloi tÃ« shfaqej fytyra e rreshkur dhe padyshim e vrarÃ« nga vitet e tÃ« Moshuarit, eprorit tÃ« tij.

Ã«AzakisÃ« tha ai duke buzÃ«qeshur lehtÃ«, ndÃ«rkohÃ« qÃ« ngrinte ngadalÃ« dorÃ«n kockore nÃ« shenjÃ« pÃ«rshÃ«ndetjeje. Ã«Ã«farÃ« tÃ« shtyu qÃ« tÃ« thÃ«rrasÃ«sh, me kaq shumÃ« ngut, kÃ«tÃ« plak tÃ« shkretÃ«? Ã«»

KurrÃ« nuk kishte arritur qÃ« tÃ« merrte vesh me saktÃ«si moshÃ«n e shefit tÃ« tij. Askujt nuk i ishte lejuar qÃ« tÃ« merrte vesh informacione shumÃ« private lidhur me ndonjÃ« element tÃ« TÃ« Moshuarve. Me siguri, transformime tÃ« mÃ«dha rreth diellit kishte parÃ« shumÃ«. PavarÃ«sisht kÃ«saj, sytÃ« e tij lÃ«viznin me shpejtÃ«si nÃ« tÃ« djathtÃ« dhe nÃ« tÃ« majtÃ«, me njÃ« gjallÃ«ri tÃ« atillÃ« saqÃ« as ai vetÃ« nuk do tÃ« dinte tÃ« bÃ«nte mÃ« mirÃ«.

Ã«Kemi bÃ«rÃ« njÃ« takim vÃ«rtet tÃ« papritur, tÃ« paktÃ«n pÃ«r neÃ« ia nisi Azakisi pa shumÃ« politesÃ«, duke u pÃ«rpjekur qÃ« ta vÃ«shtronte interlokutorin drejt e nÃ« sy. Ã«Gati ishim duke u pÃ«rplasur me njÃ« objekt tÃ« pazakontÃ«Ã« vazhdoi, duke u munduar qÃ« tÃ« kapte Ã«do shprehje sado tÃ« vogÃ«l tÃ« TÃ« Moshuarit.

Ã«Objekt? Shprehu mÃ« qartÃ« biri im.Ã«

Ã«Petri Ã«shtÃ« ende duke e analizuar, por ne mendojmÃ« se bÃ«het fjalÃ« pÃ«r njÃ« lloj sonde dhe jam i sigurt qÃ« nuk Ã«shtÃ« e jona.Ã« SytÃ« e TÃ« Moshuarit u zgurdulluan.

Dukej edhe ai i habitur.

Â«Kemi gjetur simbole tÃ« Ã«suditshÃ«m tÃ« gdhendura mbi tÃ« qÃ« janÃ« nÃ« njÃ« gjuhÃ« tÃ« panjohurÂ» shtoi. Â« Po tâ##i dÃ«rroj tÃ« gjitha tÃ« dhÃ«nat.Â»

VÃ«shtrimi i ngulÃ«t i TÃ« Moshuarit u duk sikur humbi pÃ«r njÃ« Ã«sast, ndÃ«rkohÃ« qÃ«, me anÃ« tÃ« O^COM-it tÃ« tij, shqyrtonte fluksin e informacioneve qÃ« i vinin.

Pas disa Ã«sastesh tepÃ«r tÃ« gjatÃ«, sytÃ« e tij u kthyen pÃ«r tâ##u fiksuar me ata tÃ« interlokutorit tÃ« tij dhe, me njÃ« ton qÃ« nuk la asnjÃ« emocion tâ##i shfaqej, tha Â«Do tÃ« mbledh menjÃ«herÃ« KÃ«shillin e TÃ« Moshuarve. E gjithÃ« kjo supozon qÃ« konkluzionet tuaja fillestare janÃ« tÃ« sakta. NÃ«se gjÃ«rat duhet tÃ« jenÃ« vÃ«rtet kÃ«shtu, ne do tÃ« duhet qÃ« tÃ« rishikojmÃ« shumÃ« shpejt planet tona.Â»

Â«TÃ« presim tÃ« rehatÂ» dhe duke thÃ«nÃ« kÃ«shtu, Azakisi mbylli bisedÃ«n.

Nasiria â## Darka

Koloneli dhe Elisa po thanin tashmÃ« kupÃ«n e tretÃ« tÃ« shampanjÃ«s dhe ambienti padyshim ishte bÃ«rÃ« akoma dhe mÃ« joformal. Â«Xhek, duhet tÃ« them se ky Masgoufi Ã«shtÃ« fantastik. Do tÃ« jetÃ« e pamundur qÃ« ta mbaroj, Ã«shtÃ« jashtÃ«zakonisht shumÃ«.

Â«VÃ«rtet, Ã«shtÃ« padyshim mÃ« i miri. Duhet qÃ« tÃ« komplimentojmÃ« guzhinierin.Â»

Â«Ndoshta do tÃ« duhej qÃ« tÃ« martohesha me tÃ« dhe ta vija tÃ« gatuante pÃ«r muaÂ» tha Elisa duke qeshur pak si shumÃ« nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« ekzagjeruar. Alkoli tanimÃ« po bÃ«nte efektin e vet.

Â«E jo, e kush vihet nÃ« rresht. UnÃ« e para.Â» Guxoi me batutÃ«n duke menduar se nuk do tÃ« qe fundja aq pa vend. Elisa bÃ«ri sikur nuk kishte ndodhur asgjÃ« dhe vazhdoi qÃ« tÃ« pÃ«rtypte peshkun.

Â«Ti nuk je i martuar, apo jo? Â»

Â«Jo, nuk kam pasur asnjÃ«herÃ« kohÃ«.Â»

Â«Ã«shtÃ« njÃ« justifikim i vjetÃ«rÂ» tha ajo duke e parÃ« me djallÃ«zi.

Â«Bahh, nÃ« tÃ« vÃ«rtetÃ« i jam afruar mÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ« por jeta ushtarake nuk Ã«shtÃ« tamam e pÃ«rshtatshme pÃ«r martesÃ«n. Po ti?Â» shtoi, duke i rÃ«nÃ« shkurt njÃ« teme qÃ« dukej se i sillte akoma siklet. Â«Ke

genÃ« ndonjÃ«herÃ« e martuar?Ã«

Ã«Tallesh? E kush do tÃ« duronte qÃ« tÃ« kishte njÃ« grua qÃ« kalon shumicÃ«n e kohÃ«s duke lÃ«vizur nÃ«pÃ«r botÃ« pÃ«r tÃ« gÃ«rmuar nÃ«n tokÃ« si njÃ« urith dhe qÃ« zbavitet kur pÃ«rdhos varre tÃ« lashtÃ« prej mijÃ«ra vjetÃ«sh?Ã«

Ã«TamamÃ« tha Xheku duke buzÃ«qeshur hidhur Ã«siÃ«shihet nuk jemi tÃ« prerÃ« pÃ«r martesÃ«n.Ã« Dhe ndÃ«rsa ngrinte gotÃ«n propozoi gjithÃ« melankoli Ã«Ta pijmÃ« pÃ«r tÃ«.Ã«

Kamerieri erdhi duke mbajtur pak Samoons¹³ tÃ« sapo pjekur, duke ndÃ«rprerÃ« fatmirÃ«sisht, atÃ« moment trishtimi tÃ« lehtÃ«.

Xheku duke pÃ«rfituar nga ndÃ«rprerja, kÃ«rkoi qÃ« tÃ« zmbrapste shpejt njÃ« sÃ«rÃ« kujtimesh qÃ« i kishin ardhur nÃ« mendje papritmas. Ishin gjÃ«ra qÃ« i takonin tÃ« shkuarÃ«s. Tani kishte afÃ«r vetes njÃ« grua shumÃ« tÃ« bukur dhe duhej tÃ« pÃ«rqendrohej vetÃ«m tek ajo. Kjo gjÃ« pastaj nuk ishte dhe aq e vÃ«shtirÃ«.

Muzika nÃ«n sfond, qÃ« dukej sikur i mbÃ«shtillte me delikatesÃ«, ishte ajo e duhura. Elisa, e ndriÃ«suar nga tre qirinj tÃ« vÃ«nÃ« nÃ« mes tÃ« tryezÃ«s, ishte mahnitÃ«se. FlokÃ«t e saj kishin refleksin e arit dhe bakrit dhe lÃ«kura ishte e butÃ« dhe ngjyrÃ« tÃ« bronxtÃ«. SytÃ« depÃ«rtues kishin njÃ« ngjyrÃ« jeshile tÃ« thellÃ«. BuzÃ«t e saj tÃ« buta po kÃ«rkonin ngadalÃ« qÃ« tÃ« ndanin njÃ« copÃ« troftÃ« nga shtylla kurrizore qÃ« mbante nÃ«pÃ«r gishta. Ishte aq sensuale.

Natyrisht qÃ« ElisÃ«s nuk i kishte shpÃ«tuar ai moment dobÃ«sie i kolonelit. Vuri kurrizin e peshkut nÃ« anÃ« tÃ« pjatÃ«s dhe thithi, me shkujdesje tÃ« dukshme, nÃ« fillim gishtin tregues dhe pastaj gishtin e madh. Uli pakÃ«z kokÃ«n dhe e vÃ«shtroi aq furishÃ«m saqÃ« Xheku mendoj se zemra gati po i shpÃ«rthente nga kraharori dhe po pÃ«rfundonte drejt e nÃ« pjatÃ«.

Duke e ndjerÃ« se nuk e kishte mÃ« kontrollin e situatÃ«s dhe mbi tÃ« gjitha tÃ« vetÃ« vetes, koloneli menjÃ«herÃ« u pÃ«rpoq qÃ« tÃ« merrte veten. Ishte paksa i madh pÃ«r tÃ« bÃ«rÃ« figurÃ«n e njÃ« adoleshenti tÃ« dashuruar, por ajo vajzÃ« kishte diÃ«Åka qÃ« e tÃ«rhiqte tmerrÃ«sisht.

Mori frymÃ« thellÃ«, fÃ«rkoi fytyrÃ«n me duar dhe guxoi duke thÃ«nÃ«: «Si thua sikur ta heqim qafe edhe kÃ«tÃ« copÃ«z tÃ« fundit?»

Ajo buzÃ«qeshi, mori butÃ«sisht nÃ« duar copÃ«zÃ«n e mbetur nga trofta, u ngrit lehtazi nga karrigia duke u zgjatur drejt tij dhe ia afroi tek goja. NÃ« atÃ« pozicion, dekolteja e saj vuri pjesÃ«risht nÃ« dukje gjoksin e bÃ«shÃ«m. Xheku, me sa duket i sikletosur, hÃ«ngri vetÃ«m njÃ« kafshatÃ« tÃ« vogÃ«l, por pa arritur qÃ« tÃ« shmangÃ« prekjën lehtÃ« me buzÃ« tÃ« gishtave tÃ« saj. Eksitimi i tij rritej gjithnjÃ« e mÃ« shumÃ«. Elisa po luante me tÃ« siÃ« bÃ«n macja me miun dhe Xheku nuk po arrinte qÃ« tÃ« rezistonte nÃ« ndonjÃ«farÃ« mÃ«nyre.

MÃ« pas, me njÃ« pamje prej Åsupke tÃ« pafajshme, Elisa

u kthye tÃ« ulej rehatshÃ«m nÃ« vendin e saj dhe, sikur nuk kishte ndodhur gjÃ« fare, ia bÃ«ri me dorÃ« kamerierit tÃ« gjatÃ« dhe tÃ« hollÃ«, i cili iu afrua nÃ« Ã«sast.

Ã«Besoj se Ã«shtÃ« momenti pÃ«r njÃ« Ã«saj tÃ« mirÃ« me kardamom. Si thua, Xhek? Ã«

Ai qÃ« ende nuk e kishte marrÃ« veten nga situata e mÃ«parshme, belbÃ«zoi diÃ«ska tÃ« tillÃ« si Ã«Bahh po, nÃ« rregull...Ã« Dhe ndÃ«rkohÃ«, qÃ« pÃ«rpiqej tÃ« bÃ«nte pÃ«rshtypje duke rregulluar xhaketÃ«n, shtoi Ã«Besoj se bÃ«n shumÃ« mirÃ« pÃ«r tretjen.Ã«

Ishte i vetÃ«dijshÃ«m qÃ« kishte thÃ«nÃ« njÃ« gjÃ« qesharake por nÃ« atÃ« moment nuk i kishte ardhur nÃ« mend asgjÃ« tjetÃ«r mÃ« e mirÃ«.

Ã«ËshtÃ« gjithÃ«ska shumÃ« e kÃ«ndshme Xhek, njÃ« mbrÃ«mje me tÃ« vÃ«rtetÃ« fantastike, por mos tÃ« harrojmÃ« qÃ«llimin pÃ«r tÃ« cilin gjendemi kÃ«tu sonte. Duhet tÃ« tÃ« tregoja diÃ«ska, e mban mend?Ã«

Koloneli mendonte pÃ«r gjithÃ«ska nÃ« atÃ« moment, me pÃ«rjashtim tÃ« punÃ«s. SidoqoftÃ«, kishte tÃ« drejtÃ«. Aty luheshin gjÃ«ra shumÃ« mÃ« tÃ« rÃ«ndÃ«sishme se njÃ« flirt idiot. Ishte fakt qÃ« atij, nuk i dukej aspak idiot ai lloj flirti.

Ã«SigurishtÃ« u pÃ«rgjigj ai duke u munduar qÃ« tÃ« rimerрте njÃ« qÃ«ndrim prej autoritari. Ã«Nuk mÃ«rrihet deri sa tÃ« marr vesh se Ã«sfarÃ« ke zbuluar. Ã«

Trashaluaqi, i cili po i dÃ«gjonte tÃ« gjitha nga makina paksa nÃ« distancÃ«, tha Ã«Ã«a kuÃ«she. TÃ« gjitha gratÃ«

njÃ«soj janÃ«. NÃ« fillim tÃ« bÃ«jnÃ« qÃ« tâ##u besosh, tÃ« Ã«sojnÃ« nÃ« qiell, pastaj tÃ« japin duart sikur tÃ« mos ketÃ« ndodhur gjÃ«.Â»

Ã«Besoj se dhjetÃ« dollarÃ«t e tu do tÃ« jenÃ« shumÃ« shpejt tek xhepat e miÃ« tha ai i holli, duke e pasuar deklaratÃ«n me njÃ« tÃ« gajasur tÃ« fortÃ«.

Ã«Me thÃ«nÃ« tÃ« vÃ«rtetÃ«n, nuk mÃ« bÃ«het vonÃ« fare se kÃ« Ã«son nÃ« shtrat profesoresha jonÃ«. Mos harro se jemi kÃ«tu vetÃ«m pÃ«r tÃ« zbuluar gjithÃ«ska qÃ« ajo di.Â» Dhe ndÃ«rkohÃ« qÃ« mundohej tÃ« rregullohej pak mÃ« mirÃ« nÃ« sedilje, duke parÃ« qÃ« shpina po fillonte tâ##i dhimbte shumÃ«, shtoi Ã«Do tÃ« duhej qÃ« tÃ« kishim gjetur mÃ«nyrÃ«n pÃ«r tÃ« instaluar edhe njÃ« telekamera tÃ« mirÃ« nÃ« kÃ«tÃ« dreq lokali.Â»

Ã«Po, edhe sikur thjesht poshtÃ« tryezÃ«s, kÃ«shtu qÃ« do tÃ« mundeshe tâ##i shikoje edhe kofshÃ«t.Â»

Ã«Idiot. Po kush ka qenÃ« ai trap qÃ« tÃ« ka pÃ«rzgjedhur pÃ«r kÃ«tÃ« mision?Â»

Ã«Shefi ynÃ«, miku im. Dhe do tÃ« kÃ«shilloja qÃ« tÃ« evitosh ndonjÃ« sharje ndaj tij, duke parÃ« qÃ« edhe ai e di mjaft mirÃ« si tÃ« instalojÃ« mikropÃ«rgjuesa dhe nuk besoj se do tÃ« kishte vÃ«shtirÃ«si qÃ« tÃ« vendoste ndonjÃ« tÃ« tillÃ« edhe nÃ« kÃ«tÃ« makinÃ«.Â»

Trashaliqui u hodh pÃ«rpjetÃ« dhe pÃ«r njÃ« Ã«sast besoi se zemra i kish ndalur sÃ« rrahuri. Po kÃ«rkonte qÃ« tÃ« bÃ«nte karrierÃ« dhe tÃ« shante shefin direkt, por qÃ« me siguri nuk

ishte mÃ«nyra mÃ« e mirÃ« pÃ«r tÃ« ecur pÃ«rpara.

Ã«Mjaft mÃ« me budallallÃ«qeÃ« tha, duke u pÃ«rpjekur qÃ« tÃ« bÃ«hej serioz dhe profesional. Ã«Shiko tÃ« bÃ«sh mirÃ« punÃ«n tÃ«nde dhe le tÃ« kthehemi nÃ« bazÃ« me diÃ«ska konkrete.Ã« Duke u shprehur kÃ«shtu, nisi tÃ« fiksonte njÃ« pikÃ« jo tÃ« pÃ«rcaktuar mirÃ« nÃ« errÃ«sirÃ«n e natÃ«s, pÃ«rtej xhamit paksa tÃ« mjegullt.

Elisa nxori nga Ã«santa palmtop-in qÃ« e merrte gjithmonÃ« me vete, e mbÃ«shteti mbi tryezÃ«, dhe filloi qÃ« tÃ« shfletonte fotot. Koloneli, gjithÃ« kureshtje, u pÃ«rpoq qÃ« tÃ« zgjaste vÃ«shtrimin pÃ«r tÃ« parÃ« ndonjÃ« gjÃ«, por kÃ«ndi nuk ia lejoi. Ajo, pasi gjeti ato Ã«sfarÃ« kÃ«rkonte, u ngrit dhe u ul mbi karrige nÃ« krah tÃ« tij. Ã«AtÃ«herÃ«Ã« ia nisi Elisa Ã«rehatohu mirÃ« pasi historia Ã«shtÃ« e gjatÃ«. Do tÃ« pÃ«rpiqem qÃ« ta pÃ«rmbledh sa mÃ« shumÃ« qÃ« tÃ« mundem.Ã«

Duke shfletuar shpejt me anÃ« tÃ« gishtit tregues nÃ« ekranin e palmtop-it, arriti tÃ« tregojÃ« njÃ« foto tÃ« njÃ« pllakate gdhendur me vizatime tÃ« Ã«suditshme dhe me shkrime nÃ« formÃ« pyke.

Ã«Kjo Ã«shtÃ« fotoja e njÃ« prej pllakatave qÃ« u gjendÃ«n nÃ« varrin e mbretit Baldovino II tÃ« JeruzalemitÃ« vazhdoi Elisa Ã«i cili supozohet tÃ« ketÃ« qenÃ« i pari, nÃ« 1119, qÃ« hapi ShpellÃ«n e Makpelas, e quajtur edhe si Shpella e PatriarkÃ«ve, ku duket se janÃ« varrosur Abrahami dhe tÃ« dy bijtÃ« e tij Isaku dhe Jakobi. KÃ«to varre do tÃ« gjendeshin

nÃ« nÃ«ntokÃ«n e asaj qÃ« sot u quajt si Xhamia ose Vendi i ShenjtÃ« i Abrahamit nÃ« Hebron tÃ« CisjordanisÃ«.Â» NÃ« kÃ«tÃ« pikÃ«, i tregoi atij njÃ« foto tÃ« xhamisÃ«.

Ã«NÃ« brendÃ«si tÃ« varreveÃ« vazhdoi Elisa Ã«mbreti do tÃ« gjente, pÃ«rveÃ« objekteve tÃ« panumÃ«rta tÃ« natyrave tÃ« ndryshme, edhe njÃ« sÃ«rÃ« pllakatesh qÃ« i pÃ«rkisnin Abrahamit. Gjithashtu mendohet se ato mund tÃ« pÃ«rfaqÃ«sojnÃ« njÃ« lloj ditari qÃ« kishte mbajtur ai dhe nÃ« tÃ« cilin kishte shÃ«nuar momentet mÃ« tÃ« rÃ«ndÃ«sishme tÃ« jetÃ«s.Â»

Ã«NjÃ« si lloj â##momentesh historike tÃ« rrugÃ«timitâ##Ã« provoi Xheku qÃ« tâ##i paraprinte, duke shpresuar qÃ« tÃ« bÃ«nte njÃ« figurÃ« tÃ« mirÃ«.

Ã«Po nÃ« njÃ«farÃ« kuptimi, duke parÃ« qÃ« rrugÃ« kishte bÃ«rÃ« vÃ«rtet shumÃ«, brenda epokÃ«s. Â»

Duke shfletuar njÃ« foto tjetÃ«r, Elisa vazhdoi tÃ« shpjegonte. Ã«ekspertÃ«t mÃ« tÃ« mirÃ« tÃ« gjuhÃ«s dhe tÃ« mÃ«nyrave tÃ« pÃ«rfaqÃ«simit grafik tÃ« epokÃ«s janÃ« pÃ«rpjekur qÃ« tÃ« deshifrojnÃ« atÃ« Ã«farÃ« Ã«shtÃ« gdhendur mbi kÃ«tÃ« pllakatÃ«. Mendimet kanÃ« qenÃ«, me sa duket, tepÃ«r kontradiktore nÃ« disa pjesÃ«, por tÃ« gjithÃ« kanÃ« pranuar se kjoÃ« dhe arriti qÃ« tÃ« zmadhojÃ« njÃ« detaj nga fotoja Ã«pÃ«rkthehet nÃ« â##vazoâ## ose edhe nÃ« â##amfora e Zotaveâ##. NÃ« vazhdim janÃ« fjalÃ«t â##varrosjeâ##, â##sekretâ## dhe â##mbrojtjeâ## edhe ato mjaft tÃ« qarta.Â»

Xheku fillonte t'ndihej paksa i A'soroditur por, duke b'ndur shenj' me kok', u p'rhoq q' t' bindte Elis'n se ai po e ndiqte n' m'nyr' t' p'rkyer. Ajo e v'shtroi p'r nj' A'sast, pastaj vazhdoi duke th'ndur A'Nd'rsa ky simboli' dhe rregulloi ekranin p'r ta b'ndur sa m' t' qart' q' mundej A'sipas disave, duhet t' p'rfaq'soj' nj' varr, varrin e nj' prej Zotave. Nd'rsa kjo pjes' duhet t' p'rshkruante nj' nga Zotat q' paralajm'ron ose edhe k'rc'non popullin e bashkuar rreth tij.

Koloneli, pak saj' t' alkolit, pak saj' t' arom's eksituese q' Elisa l'shonte rreth vetes dhe p'r shkak edhe t' syve t' saj brenda t' cilave kishte humbur krejt'sisht, nuk po merrte vesh asgj'. Vazhdoi prap'se prap' t' tundte kok'n sikur gjith'shka t' kishte qen' tep'r e qart'.

A'Si konkluzion, p'r t' r'ndur shkurt' vazhdoi Elisa duke v'ndur re turbullimin n' rritje t' Xhekut A'ekspert' kan' interpretuar p'rmbajtjen e k'saj pllakate, si simbolizimi i nj' ngjarjeje t' verifikuar n' koh'n e Abrahamit n' t' cil'n, nj' Zot i presupozuar ose Zotat n' p'rgjith'si, do t' ken' fshehur duke e groposur n' af'rsi t' nj' varri t' tyre, di'shka shum' t' A'smuar, t' pakt'n p'r vet' ata.

A'M' duket paksa i p'rgjithsh'm si p'rfundim' ia nisi Xheku, duke u p'rpyetur q' t' jepte ton.

Â«TÃ« thuash qÃ« diÃ§ka e Ã§muar Ã«shtÃ« varrosur nÃ« afÃ«rsitÃ« e njÃ« varri tÃ« Zotave, nuk Ã«shtÃ« njÃ«lloj sikur tâ##i kesh dhÃ«nÃ« kordinatat GPS-it. Mund tâ##i referohet Ã§farÃ«dolloy gjÃ«je nÃ« Ã§farÃ«dolloy vendi.Â»

Â«Ke tÃ« drejtÃ«, por tÃ« gjitha shkrimet, veÃ§anÃ«risht ato mÃ« tÃ« rÃ«ndÃ«sishmet shumÃ« kohÃ« mÃ« parÃ«, duhet tÃ« interpretohen dhe kontekstualizohen nÃ« Ã§farÃ«dolloy mÃ«nyre. Kjo Ã«shtÃ« arsyeja pse ekzistojnÃ« ekspertÃ«t dhe, ja papritur, unÃ« jam pikÃ«risht njÃ« prej tyre.Â» Duke u shprehur kÃ«shtu, filloi qÃ« tÃ« imitonte lÃ«vizjet e njÃ« modeleje ndÃ«rkohÃ« qÃ« fotografohej nga paparacÃ«t.

Â«Po, po nÃ« rregull. E di qÃ« je e zonja. Por tani pÃ«rpiku qÃ« tÃ« bÃ«sh qÃ« edhe ne tÃ« gjoÃ«t, tÃ« kuptojmÃ« diÃ§ka.Â»

Â«NÃ« thelbÃ« mori fjalÃ«n prapÃ« Elisa, ndÃ«rsa e pÃ«rmbliidhte sÃ«rish Â«pasi tÃ« kemi analizuar dhe krahasuar objektet historike tÃ« Ã§do lloji, histori tÃ« vÃ«rteta, legjendat, thashethemet dhe kÃ«shtu e me radhÃ«, â##mÃ«ndjetâ## mÃ« tÃ« zgjuara tÃ« tokÃ«s kanÃ« deklaruar se ky rindÃ«rtim me siguri qÃ« ka bazÃ« vÃ«rtetÃ«sie. Mbi kÃ«to baza, ka marrÃ« fill puna e arkeologÃ«ve nga e gjithÃ« bota nÃ« kÃ«rkim tÃ« kÃ«tij vendi tÃ« mistershÃ«m.Â»

Â«AtÃ«herÃ«, me tÃ« gjitha kÃ«to, Ã§â##hyn kÃ«tu ELSAD-i?Â» Kolonelit po fillonte qÃ« tâ##i funksiononte sÃ«rish truri. Â«MÃ« kishin thÃ«nÃ« se kÃ«to kÃ«rkime

kishin si qÃ«llim tÃ« rikuperonin punimet e dorÃ«s qÃ« ishin tÃ« pashpjegueshme dhe me origjinÃ« nga alienÃ«t.Â»

Â«Dhe ka gjasa tÃ« jetÃ« vÃ«rtet kÃ«shtuÂ» u pÃ«rgjigj Elisa. Â«TashmÃ« Ã«shtÃ« njÃ« mendim i pÃ«rhapur se kÃ«ta Zota tÃ« famshÃ«m, qÃ« nÃ« kohÃ« tÃ« vjetra kishin ikur duke u sjellÃ« vÃ«rdallÃ« mbi TokÃ«, nuk do tÃ« kishin qenÃ« tjetÃ«r pÃ«rveÃ«se humanoidÃ« tÃ« ardhur nga njÃ« planet jashtÃ« sistemit tonÃ« diellor. Duke pasur parasysh teknologjinÃ« e tyre tÃ« lartÃ« dhe dijet e tyre tÃ« jashtÃ«zakonshme nÃ« fushÃ«n mjekÃ«sore dhe shkencore, nuk qe pastaj aq e vÃ«shtirÃ« qÃ« tÃ« ngatÃ«rroheshin me perÃ«nditÃ« tÃ« cilat ishin nÃ« gjendje tÃ« bÃ«nin kushedi se Ã«sfarÃ« mrekullish.Â»

Â«TamamÃ« e ndÃ«rpreu Xheku. Â«Edhe unÃ«, nÃ«se do mbÃ«rrija me njÃ« helikopter luftarak Apache nÃ« mes tÃ« njÃ« fisi tÃ« amazonÃ«s qendrore dhe do filloja tÃ« hidhja raketa ngado, mund tÃ« mÃ« ngatÃ«rronin me njÃ« perÃ«ndi tÃ« zemÃ«ruar.Â»

Â«Ky Ã«shtÃ« tamam efekti qÃ« duhet tÃ« kenÃ« prodhuar ato genie mbi njerÃ«zit e kohÃ«s. Thuhet se, do tÃ« kenÃ« qenÃ« pikÃ«risht alienÃ«t qÃ« rrÃ«njosÃ«n farÃ«n e inteligjencÃ«s tek Homo Erectus, duke e shndÃ«rruar nÃ« kÃ«tÃ« mÃ«nyrÃ«, pÃ«rgjatÃ« disa dhjetÃ«ra mijÃ«ra viteve, nÃ« atÃ« qÃ« sot e njohim si Homo sapiens sapiens.Â»

Elisa vÃ«shtroi me vÃ«mendje kolonelin, i cili dukej se kishte njÃ« pamje gjithnjÃ« e mÃ« tÃ« habitur dhe vendosi tÃ«

bÃ«nte njÃ« lojÃ« me krahÃ«marrje. Â«Me thÃ«nÃ« tÃ« vÃ«rtetÃ«n, si pÃ«rgjegjÃ«s i kÃ«tij misioni, besoja se ishe mÃ« i informuar.Â»

Â«Edhe unÃ« kÃ«shtu mendojaÂ» shfryu Xheku. Â«SiÃ« duket, atje nÃ« parajsÃ« ndjekin gjithmonÃ« tÃ« njÃ«jtÃ«n filozofi: sa mÃ« pak tÃ« dish aq mÃ« mirÃ« Ã«shtÃ«Â». ZemÃ«rimi po fillonte tÃ«ia zinte vendin sentimentalizmit tÃ« mÃ«parshÃ«m.

Duke u bÃ«rÃ« e vetÃ«dijshme pÃ«r kÃ«tÃ«, Elisa mbÃ«shteti palmtopin mbi tryezÃ« dhe u afrua pak centimetra nga fytyra e kolonelit, qÃ« pÃ«r njÃ« Ã«st mbajti frymÃ«n duke menduar se donte ta puthte, dhe tha Â«Tani vjen mÃ« e bukura.Â»

U kthye me njÃ« frymÃ« te vendi i saj dhe i tregoi njÃ« fotografi tjetÃ«r. Â«NdÃ«rkohÃ« qÃ« tÃ« gjithÃ« janÃ« hedhur nÃ« kÃ«rkim tÃ« kÃ«tij tÃ« famshmit â«varri i Zotaveâ«, duke vajtur tÃ« rrÃ«mojnÃ« nÃ« mes tÃ« piramidave egjiptiane, varret e Zotave pÃ«r shkallÃ«n mÃ« sipÃ«rore, unÃ« kam formuluar njÃ« interpretim tjetÃ«r mbi atÃ« qÃ« Ã«shtÃ« gdhendur nÃ« pllakatÃ« dhe vÃ«rtet besoj qÃ« Ã«shtÃ« e sakta. Shiko kÃ«tuÂ» dhe i tregoi e kÃ«naqur njÃ« imazh pÃ«rshkrues tÃ« tekstit ashtu siÃ« e kishte interpretuar.

TÃ« dy bashkÃ«punÃ«torÃ«t pÃ«rgjues tÃ« cilÃ«t, brenda makinÃ«s po dÃ«gjonin bisedÃ«n ndÃ«rmjet dy darkuesve, do tÃ«u kishin dhÃ«nÃ« atyre krahun e djathtÃ« vetÃ«m qÃ«

tÃ« mundnin tÃ« shihnin edhe ata foton qÃ« profesoresha po i tregonte kolonelit.

Ã«Dreq!Ã» shau trashaliqu. Ã«Duhet tÃ« gjejmÃ« mÃ«nyrÃ«n pÃ«r tÃ« futur duart nÃ« atÃ« palmtop.Ã»

Ã«ShpresojmÃ« qÃ« tÃ« paktÃ«n njÃ«ri nga tÃ« dy, ta lexojÃ« me zÃ« tÃ« lartÃ«Ã» shtoi ai i holli.

Ã«ShpresojmÃ« qÃ« edhe kjo â##darkÃ«z romantikeâ## tÃ« mbarojÃ« shpejt. U dÃ«rrmova duke ndenjur kÃ«tu jashtÃ« nÃ« errÃ«sirÃ«, dhe akoma mÃ« tepÃ«r, po vdes edhe pÃ«r tÃ« ngrÃ«nÃ«.Ã»

Ã«Uri? Po Ã«sa thua? Ti qÃ« ke ngrÃ«nÃ« madje edhe pjesÃ«n time tÃ« panines.Ã»

Ã«Jo tÃ« gjithÃ«, i dashur. Kishte tepruar njÃ« dhe tani do ta llufisÃ« dhe ndÃ«rsa nÃ«nqeshte i kÃ«naqur, u rrotullua pÃ«r ta rimarrÃ« nga Ã«santa e mbÃ«shtetur nÃ« sediljen e mbrapme. Por nÃ« kohÃ«n qÃ« po kthehej, pÃ«rfundoi duke goditur gjurin, tamam mbi butonin e ndezjes sÃ« sistemit tÃ« regjistrimit i cili lÃ«shoi njÃ« biip tÃ« lehtÃ« dhe u fik.

Ã«A do tÃ« bÃ«sh kujdes, o budalla i dreqit?Ã» I holli, nxittoi duke u pÃ«rpjekur qÃ« tÃ« rindizte pajisjen. Ã«Tani mÃ« duhet ta ndez pÃ«rsÃ«ri sistemin dhe do tÃ« mÃ« duhet tÃ« paktÃ«n njÃ« minutÃ«. Lutu qÃ« tÃ« mos jenÃ« duke thÃ«nÃ« ndonjÃ« gjÃ« me rÃ«ndÃ«si, pÃ«rndryshe kÃ«tÃ« herÃ« do tÃ« kap me shkelma bythÃ«sh, qÃ« kÃ«tu e deri nÃ« Gjirin Persik!Ã»

Ã«TÃ« kÃ«rkuj ndjesÃ«Ã» tha trashaliqu me njÃ« fije

zÃ«ri. Â«Besoj se tani Ã«shtÃ« ora qÃ« tÃ« vihem nÃ« dietÃ«.Â»

â##Zotat groposÃ«n vazon me pÃ«rmbajtjen e Ã«smuar nÃ« jug tÃ« tempullit dhe urdhÃ«ruan popullin qÃ« tÃ« mos afrohet deri nÃ« rikthimin e tyre, pÃ«rndryshe katastrofa tÃ« tmerrshme do tÃ« derdheshin mbi tÃ« gjithÃ« njerÃ«zit. NÃ« mbrojtje tÃ« vendit, katÃ«r rojtarÃ« flakÃ«rues. â##

Â«Ky Ã«shtÃ« deshifrimi imÂ» deklaroi Elisa me krenari. Â«Fjala e saktÃ« pÃ«r mua, nuk Ã«shtÃ« â##varriâ## por â##tempulliâ## dhe Ziqqurati i Ur-it, ku unÃ« po zhvilloj kÃ«rkimet e mia, nuk Ã«shtÃ« gjÃ« tjetÃ«r veÃ«se njÃ« tempull i ngritur pÃ«r Zotat. Natyrisht, do tÃ« mÃ« thuash se nga kÃ«to anÃ« ka shumÃ« ZiqquratÃ«, asnjÃ« nuk Ã«shtÃ« aq afÃ«r me shtÃ«pinÃ« qÃ« i pÃ«rkiste atij qÃ«, supozohet hipotetikisht, se ka shkruar pllakatat: i dashuri ynÃ« Abraham.Â»

Â«ShumÃ« interesante.Â» Koloneli po analizonte me vÃ«mendje tekstin. Â«NÃ« tÃ« vÃ«rtetÃ«, ajo qÃ« tregohet nga tÃ« gjithÃ« si â##ShtÃ«pia e Abrahamitâ## Ã«shtÃ« vetÃ«m disa qindra metra nga tempulli.Â»

Â«PÃ«r mÃ« tepÃ«r, nÃ«se ata do tÃ« kishin qenÃ« vÃ«rtet alienÃ«,Â» vazhdoi Elisa Â«imagjino se sa interesante mund tÃ« jetÃ« â##vazojaâ## pÃ«r ju ushtarakÃ«. Ndoshta edhe shumÃ« mÃ« shumÃ« se â##pÃ«rmbajtja e Ã«smueshmeâ##.Â»

Xheku u mendua pÃ«r njÃ« Ã«st, dhe pastaj tha: Â«Ja

arsyeja e gjithÃ« kÃ«tj interesimi nga vetÃ« ELSAD-i. Vazoja e groposur mund tÃ« jetÃ« shumÃ« mÃ« tepÃ«r se thjesht njÃ« enÃ« dhe.Ã»

Ã«TÃ« lumtÃ«. Dhe tani, pak teatÃ«rÃ» u shpreh nÃ« mÃ«nyrÃ« teatrale Elisa. Ã«Zonja dhe zotÃ«rinj, pÃ«r ju ja se Ã«farÃ« kam zbuluar sot nÃ« mÃ«ngjes.Ã»

Preku ekranin dhe njÃ« foto e re u shfaq nÃ« palmtop. Ã«Por qenka i njÃ«jti simbol qÃ« gjendej tek pllakataÃ» thirri Xheku.

Ã«E saktÃ«. Por kÃ«tÃ« foto e kam bÃ«rÃ« sotÃ» u pÃ«rgjigj Elisa e kÃ«naqur. Ã«Me sa duket Abrahami, pÃ«r tÃ« treguar â##Zotatâ##, ka pÃ«rdorur tÃ« njÃ«jtÃ«n paraqitje qÃ« kishin pÃ«rdorur mÃ« pÃ«rpara SumerÃ«t: njÃ« yll me dymbÃ«dhjetÃ« planetÃ« rreth saj dhe qÃ«, fare papritur, e ka gjetur tÃ« gdhendur mbi kapakun e â##enÃ«sâ## qÃ« po sjellim nÃ« dritÃ«.Ã»

Ã«Mund edhe tÃ« mos ketÃ« ndonjÃ« domethÃ«nieÃ» komentoi Xheku. Ã«Ndoshta Ã«shtÃ« vetÃ«m njÃ« rast. Simboli mund tÃ« ketÃ« edhe mijÃ«ra kuptime tÃ« tjera.Ã»

Ã«Ah po? Dhe atÃ«herÃ«, sipas teje, Ã«shtÃ« kjo?Ã» dhe i tregoi foton e fundit. Ã«E kemi realizuar nga jashtÃ« enÃ«s me anÃ« tÃ« aparaturÃ«s sonÃ« me rreze X lÃ«vizÃ«se.Ã»

Xheku nuk mundi tÃ« bÃ«nte gjÃ« veÃ«se tÃ« shqyente sytÃ« si i shastisur.

Anija kozmike Theos ### Analiza e tÃ« dhÃ«nave

Petri ishte akoma i zhytur nÃ« analizÃ«n e sondÃ«s ndÃ«rkohÃ« qÃ« Azakisi, i kthyer te paneli, foli duke i drejtuar shokut Ã«Do tÃ« na e bÃ«jnÃ« tÃ« ditur.Ã«

Ã«QÃ« do tÃ« thotÃ« se duhet tÃ«ia dalim mbanÃ« vetÃ«Ã« komentoj hidhur Petri.

Ã«Pak a shumÃ« si gjithmonÃ«, apo jo?Ã« iu pÃ«rgjigj Azakisi, duke i dhÃ«nÃ« njÃ« rrahur tÃ« mirÃ« shpatullave bashkÃ«udhÃ«tarit tÃ« tij. Ã«Ã«farÃ« mund tÃ« mÃ« thuash pÃ«r atÃ« grumbull hekurash?Ã«

Ã«PÃ«rveÃ« faktit qÃ« pÃ«r pak sa nuk nuk arriti tÃ« na gÃ«rvishtÃ« sipÃ«rfaqen e jashtme tÃ« anijes, mund tÃ« tÃ« konfirmoj me siguri thuajse absolute, se nuk Ã«shtÃ« transmetuar asnjÃ« mesazh nga miku ynÃ« me tre helika. Duket se sonda ka qenÃ« e projektuar vetÃ«m me qÃ«llimin pÃ«r tÃ« analizuar dhe studiuar trupa qiellorÃ«. NjÃ« lloj udhÃ«tuesi i vetmuar nÃ« hapÃ«sirÃ«n kozmike, qÃ« regjistron tÃ« dhÃ«na dhe qÃ« ia ritransmeton periodikisht qendrÃ«sÃ« dhe vuri nÃ« dukje elementin e antenÃ«s tek hologrami qÃ« valÃ«vitej nÃ«pÃ«r dhomÃ«.

Ã«Ka gjasa qÃ« i kemi kaluar afÃ«r me shumÃ« shpejtÃ«si pasi mund tÃ« ketÃ« regjistruar praninÃ« tonÃ«Ã« guxoi tÃ«

supozonte Azakisi.

Â«Jo vetÃ«m, miku im. Instrumentet e tua nÃ« bord janÃ« tÃ« programuar pÃ«r tÃ« analizuar objekte nÃ« largÃ«si qindra deri mijÃ«ra kilometra dhe ne i kemi kaluar aq afÃ«r saqÃ«, po tÃ« mos ishim nÃ« kozmos, zhvendosja e ajrit do tÃ« vazhdonte ende ta rrotullonte si njÃ« helikÃ«.Â»

Â«Dhe tani qÃ« i jemi larguar, mendon se mund ta zbulojÃ« praninÃ« tonÃ«? Â»

Â«Mendoj vÃ«rtet qÃ« jo. Jemi padyshim shumÃ« tÃ« vegjÃ«l dhe tÃ« shpejtÃ« pÃ«r tÃ« qenÃ« nÃ« fokus tÃ« â##interesaveâ## tÃ« tyre.Â»

Â«NÃ« rregullÂ» foli Azakisi. Â«MÃ« nÃ« fund ky mÃ« duket njÃ« lajm i mirÃ«.Â»

Â«Kam provuar tÃ« bÃ«j njÃ« analizÃ« tÃ« metodÃ«s sÃ« transmetimit tÃ« tÃ« dhÃ«nave tÃ« pÃ«rvetÃ«suara nga sondaÂ» vazhdoi Petri. Â«Duket qÃ« nuk Ã«shtÃ« pajisur ende me teknologjinÃ« e â##vorbullave tÃ« dritÃ«sâ## si kjo e jona, por shfrytÃ«zon akoma njÃ« sistem tÃ« vjetÃ«r me anÃ« tÃ« modulacionit tÃ« frekuencÃ«s.Â»

Â«A sâ##ishte ajo qÃ« pÃ«rdornin paraardhÃ«sit tanÃ« pÃ«rpara Revolucionit tÃ« Madh¹⁴ ?Â» pyeti Azakisi.

Â«SaktÃ«. Nuk ishte shumÃ« efiÃ«sente, por mundÃ«soi qÃ« tÃ« shkÃ«mbeheshin informacione nÃ« tÃ« gjithÃ« planetin pÃ«r shumÃ« kohÃ« dhe padyshim ka kontribuar pÃ«r tÃ« arritur aty ku gjendemi tani.Â»

Azakisi u ul mbi karrigen e komandimit, nduku pÃ«r njÃ«

Është gishtin tregues, pastaj tha «Nëse ky është sistemi i komunikacionit që përdoret aktualisht në Tokë, ndoshta do të mundemi që të kapim ndonjë transmetim të tyre.»

«Po, ndoshta edhe ndonjë film i bukur porno» komentoi Petri, duke nxjerrë paksa gjuhën e majtë të gojës.

«Mjaft me këto budallallëqe. Përsa nuk përpiqesh më mirë që të ripërshtatësh sistemin tonë të komunikacionit sekondar me këta teknologji? Do doja të isha sa më i përgatitur që të jetë e mundur kur të mbërrija atje.»

«Kuptova. Më presin orë të tëra pune në këta kabina të tepër ngushtë.»

«Si thua sikur të hamë diçka më përpara?» ia nisi Azakisi, duke parandjerë kërkuesin e shokut, të cilin e përfitonte se do të dilte pas pak ëstesh.

«Kjo është gjëja e parë më e arsyeshme që po dëgjoj të thuash sot» u përgjigj Petri. «I gjithë ky trazim më ka futur oreksin.»

«Në rregull, bëjmë një pushim por vendos unë se ëfarë të marrim. Më lëshitë e Nebirit që zgjodhe dje, kanë mbetur aq shumë në stomakun tim të mjerë saqë me dukej sikur kishin zënë rrënjë.»

Nja dhjetë minuta më pas, ndërrsa të dy shokët e udhëtimit gjendeshin akoma të përqendruar tek vakti i

tyre, mbi TokÃ«, nÃ« QendrÃ«n e Kontrollit tÃ« Misioneve tÃ« NASA-s, njÃ« inxhinier nÃ« moshÃ« tÃ« re po vÃ«rente njÃ« ndryshim tÃ« Ã§uditshÃ«m tÃ« itinerarit tÃ« sondÃ«s qÃ« po monitoronte.

Ã«ShefÃ« foli te mikrofoli qÃ« e kishte njÃ« centimentÃ« nga goja dhe qÃ« ishte i lidhur te kufja. Ã«Ndoshta kemi njÃ« problem.Ã«

Ã«Ã«farÃ« problemi?Ã« nxitoi tÃ« pÃ«rgjigjej inxhinieri pÃ«rgjegjÃ«s i misionit.

Ã«MÃ« duket se Juno, pÃ«r ndonjÃ« shkak ende tÃ« panjohur, ka pÃ«suar menjÃ«herÃ« njÃ« ndryshim tÃ« lehtÃ« tÃ« itinerarit tÃ« saj tÃ« paracaktuar. Ã«

Ã«Ndryshuar? Dhe qÃ« kur? Por Ã«farÃ« e ka shtytur?Ã« DjersÃ« tÃ« ftohta po i binin tashmÃ«. Kostoja e atij misioni ishte jashtÃ« mase e lartÃ« dhe asgjÃ« nuk duhej qÃ« tÃ« shkonte keq.

Ã«Jam duke analizuar tÃ« dhÃ«nat pikÃ«risht nÃ« kÃ«tÃ« moment. Telemetria tregon pÃ«r njÃ« zhvendosje me 0,01 gradÃ« pa asnjÃ« shkak tÃ« qartÃ«. GjithÃ«ska duket se po funksionon nÃ« rregull.Ã«

Ã«Mund tÃ« jetÃ« goditur nga ndonjÃ« copÃ« shkÃ«mbi e thyerÃ« mori guximin inxhinieri i moshuar. Ã«Fundja zona e asteroideve nuk Ã«shtÃ« aq larg.Ã«

Ã«Juno ndodhet praktikisht nÃ« orbitÃ«n e Jupiterit dhe atje nuk duhet tÃ« kishte asteroide Ã« ngulmoi me shumÃ« takt, i riu.

«At«her« Āšfar« ka ndodhur? Duhet t« ket« domosdoshm«risht ndonj« lloj keqfunksionimi.« U mendua p«r nj« sekond« dhe m« pas urdh«roi «Dua nj« kontroll t« dyfisht« mbi t« gjitha pajisjet e sond«s. Rezultatet brenda pes« minutave te kompjuteri im« dhe mbylli komunikuesin.

Inxhineri i ri e kuptoi menj«her« p«rgegj«sin« q« i ishte ngarkuar. Pa duart: i dridheshin leht«. Vendosi t« mos merrej me to. Ngarkoi nj« kolegun e tij p«r t« p«rfunduar nj« check-up t« diferencuar t« sond«s dhe kryq«zoi gishtat. Kompjuterat filluan q« t« zbatonin nj«ri pas tjetrit t« gjitha kontrollet e programuara dhe pas disa minutash, mbi ekranin e tij, u shfaq«n rezultatet e analiz«s:

Check-up i p«rfunduar. T« gjitha pajisjet jan« operative..

«Duket gjith«ška n« rregull« komentoi kolegu.

«E at«her« Āšfar« dreqin ka ndodhur? N«se nuk e zbulojm« brenda k«tyre dy minutave, shefi do t« na q«roj« t« dyve« dhe filloi t« shtypte ethsh«m komandat e trastier«s q« kishte p«rpara.

Asgj« prej gj«je. Funksionon gjith«ška p«r mrekulli.

Duhej absolutisht t« shpikte di«ška dhe duhej ta b«nte sa m« shpejt. Nisi t« binte me gishta ekranit. Vazhdoi p«r nja dhjet« sekonda, m« pas vendosi t« kujtonte rregullin e par« t« pashkruar t« manualit t« etik«s n« vendin e pun«s: kurr« mos e kund«rshto shefin.

Hapi mikrofonin dhe foli me furi **Â**«Shef, ju kishit t^Ã« drejt^Ã«. Ka qen^Ã« tamam nj^Ã« asteroid i vog^Ã«l trojan q^Ã« devijoi sond^Ã«n. Por fatmir^Ã«sisht, nuk e ka goditur drejtp^Ã«rs^Ã«drejti, por vet^Ã«m i ka kaluar af^Ã«r. Si^Ã§ duket, shk^Ã«mbi i asteroidit ka krijuar nj^Ã« t^Ã«rheqje gravitazionale minimale mbi Junon ton^Ã«, duke shkaktuar k^Ã«sisoj devijimin e leht^Ã« nga itinerari. Po jua d^Ã«rgoj t^Ã« dh^Ã«nat^Ã» dhe mbajti frym^Ã«n.

Pas disa ^Ã§sastesh q^Ã« dukeshin se sâ##kishin fund, n^Ã« kufje u d^Ã«gjua z^Ã«ri krenar i shefit **Â**«Isha i sigurt. Biri im, instikti prej ujku t^Ã« vjet^Ã«r nuk mposhtet.^Â» M^Ã« pas shtoi **Â**«B^Ã«ni p^Ã«rgatitjet p^Ã«r t^Ã« aktivizuar motor^Ã«t e sond^Ã«s dhe p^Ã«r t^Ã« korrigjuar itinerarin. Nuk do t^Ã« toleroj gabime^Â» dhe mbylli bised^Ã«n. Nj^Ã« sekond^Ã« m^Ã« pas e rifilloi duke th^Ã«n^Ã« **Â**«Pun^Ã« e shk^Ã«lqyer djema.^Â»

Inxhinieri i ri n^Ã« mosh^Ã« e ndjeu se gjaku po niste tâ##i l^Ã«vrinte n^Ã«p^Ã«r trup. Zemra po i rrihte aq fort saq^Ã« arrinte ta d^Ã«gjonte tek pulsonte tek vesh^Ã«t. Fundja, fiks k^Ã«shtu mund t^Ã« kishte shkuar. Hodhi v^Ã«shtrimin ngultas n^Ã« drejtim t^Ã« kolegut, dhe duke ngritur gishtin e madh, i b^Ã«ri nj^Ã« shenj^Ã« aprovimi. Tjetri iu p^Ã«rgjigj duke i shkelur nj^Ã«rin sy. Ia kishin dal^Ã« mban^Ã«, t^Ã« pakt^Ã«n p^Ã«r momentin.

Nasiria â## Pas darke

Sistemi i regjistrimit lÃ«shoi dy herÃ« biip dhe u riaktivizua. ZÃ«ri i profesoreshÃ«s doli i riprodhuar nga altoparlanti i vogÃ«l brenda makinÃ«s. Â«Besoj se Ã«shtÃ« ora pÃ«r tâ##u larguar, Xhek. NesÃ«r nÃ« mÃ«ngjes, do mÃ« duhet qÃ« tÃ« ngrihem herÃ«t pÃ«r tÃ« vazhduar me gÃ«rmimet.Â»

Â«NÃ« rregullÂ» iu pÃ«rgjigj koloneli. Â«Po shkoj tÃ« falenderoj guzhinierin dhe pastaj ikim.Â»

Â«Pash zotinÂ» thirri i holli. Â«PÃ«r fajin tÃ«nd kemi humbur pjesÃ«n mÃ« tÃ« mirÃ«. Â»

Â«Ec pra, nuk e bÃ«ra aspak me qÃ«llimÂ» u justifikua i shÃ«ndoshi. Â«Do mund tÃ« themi gjithnjÃ« se pati njÃ« mosfunksionim tÃ« sistemit dhe se njÃ« pjesÃ« tÃ« bisedÃ«s nuk arritÃ«m ta regjistronim.Â»

Â«MÃ« bie gjithmonÃ« mua qÃ« tÃ« tÃ« mbroj prapanicÃ«nÂ» pohoi tjetri.

Â«Do tÃ« ta dÃ«mshpÃ«rblej. Kam tani njÃ« plan pÃ«r tÃ« futur duart tek palmtopi i profesoreshÃ«s sonÃ«.Â» Vuri hundÃ«n midis gishtit tÃ« madh dhe atij tregues, dhe mÃ« pas tha Â«Do tÃ« hyj sonte natÃ«n nÃ« dhomÃ«n e saj dhe do tÃ« kopjoj mÃ« gjithÃ« tÃ« dhÃ«nat pa na vÃ«nÃ« re.Â»

Â«Dhe ÂšfarÃ« do bÃ«jmÃ« pÃ«r tÃ« mos ta zgjuar, do tâ##i kÃ«ndojmÃ« njÃ« ninullÃ«?Â»

Â«Mos u merakos miku im. Kam njÃ« as nÃ« dorÃ«Â» dhe

i shkeli syrin.

Ndër këto, brenda restorantit, Xheku dhe Elisa po përregratiteshin që të dilnin. Koloneli ndezi komunikuesin portabil dhe kontaktoi me rojen e sigurisë duke i thënë: «Jemi duke dalë.»

«Këtu jashtë, gjithë shtetë e qetë, koloneli u përregrgjigj një zë të kufja.

Për të bërë kujdes, koloneli hapi derën tej e tej dhe këqyri përregrjashta me vëmendje. Jashtë afër makinës, këmbë që ndronte ende ushtaraku që kishte shoqëruar Elisën.

«Mund të largohesh djalosh!» urdhëroi koloneli. «Profesoreshë po e shoqëroj unë.»

Ushtari u vu në para marsh, përregrshëndeti ushatarakisht dhe, duke folur diçka tek komunikuesi, u zhduk përregr natë.

«Ishte një mbrëmje e mrekullueshme, Xhek!» tha Elisa duke dalë. «Mori frymë të thellë në ajrin e freskët të natës dhe shtoi: «Me të vërtetë që kishte shumë kohë që nuk kaloja një mbrëmje të tillë. Faleminderit vërtetë» dhe nxori në dukje një prej atyre buzëqeshjeve të mrekullueshme të saja.

«Hajde, nuk ka ende shumë siguri që të qëndrosh këtu jashtë» dhe duke u shprehur këshutë, i hapi derën dhe e ndihmoi që të hipte.

Makina e madhe në ngjyrrë të errët, me kolonelin që

e ngiste, u nis me shpejt. «si, duke lënë pas saj një re të madhe pluhuri.

«Edhe unë u ndjeva shumë mirë. Nuk e kisha menduar kurrë se një mbrëmje me një profesorësh plot shkencë mund të ishte kaq zbavitëse.»

«Plot shkencë? Kështu më quan?» dhe u rrotullua nga ana tjetër duke u shtirë si e fyer.

«Plot shkencë po e po, por edhe shumë simpatike, inteligjente, dhe padyshim seksi.» Duke parë se ajo po vështronte përjashta, përfitoi për të përkrahur dhelur butësisht flokët mbrapa zverkut.

Prekja i provokoi një varg drithërimash kënaqësie në gjithë shpinën. Nuk mund të thyhej kaq shpejt. Por, eksitimi i saj shtoej gjithnjë e më tepër. Vendosi të mos thoshte gjë dhe shijoi atë masazh të vogël, të këndshëm. Xheku, i nxitur nga mungesa e reagimeve karshi gjestit të tij, vazhdoi për pak që të përkrahë dhekte flokët e gjatë. Papritmas, filloi që të rrëshqiste dorën, fillimisht mbi supin e saj, pastaj në krah dhe në fund gjithnjë e më poshtë, deri sa të shikte butësisht gishtat. Ajo, gjithnjë duke ndenjor e përqendruar nga dritarja, i kapi dorën dhe ia shtrëngoi me vendosmëri. Ishte një dorë e madhe dhe e fortë. Ai kontakt i jepte tepër siguri.

Jo shumë larg, një makinë tjetër po i vëzhgonte ata të dy, duke u përparë shkëlqyeshëm ndonjë dialog

tjetër interesant.

Ata dhjetë dollar të besoj se janë duke ndryshuar destinacion, plakotë tha trashaluci. Tani po e shon në hotel, ajo do ta lërë që të ngjitet për të pirë diçka, dhe ja ku mbaroi.

Lutem që mos përfaqësoj këtu, pasi dua vërtet që të shoh sesi mund të kopjoj më të dhënat e palmtopit.

Është tersi, nuk e kisha menduar fare.

Ti nuk mendon kurrë për gjatë tjetër për rrethëse mundësisë për të shuar gjatë drejt e në stomakun tënd pa fund.

Është tani, mos u largo shumë. Është ai i shëndoshi, duke e injoruar provokimin. Nuk do doja ta humbja sinjalin edhe një herë tjetër.

Mbetën për pak të shtë dorë më dorë, pa thënë asgjë. Të dy me shtrimin e ngulur përtej xhamit të parë të makinës. Po i afroreshin gjithnjë e më shumë hotelit dhe Xheku ndihej aq i sikletosur. Natyrisht që nuk ishte hera e parë që dilte me një vajzë por, atë mbrëmje ndjeu të rishfaqej gjithnjë ndrojtja që e kishte torturuar që në rini dhe që mendonte se tashmë që kapërcyer. Ai kontakt aq i gjatë thajse e kishte paralizuar. Ndoshta do të duhej të thoshte diçka për të thyer atë heshtje të sikletshme por, duke u druajtur nga shfarëzimet e fjalëve që mund të shkatërrojnë atë moment magjik, vendosi ta

shtynte pÃ«r mÃ« vonÃ«.

Falenderoi faktin qÃ« makina kishte kamje automatike, pasi nÃ« rast tÃ« kundÃ«rt do tÃ« kishte qenÃ« i detyruar tÃ« ia lÃ«shonte dorÃ«n asaj vetÃ«m pÃ«r tÃ« ndÃ«rruar marshin, dhe mÃ« pas vazhdoi tÃ« ngiste makinÃ«n nÃ«pÃ«r natÃ«.

NdÃ«rsa ElisÃ«s, po i vinin nÃ« mend, njÃ« nga njÃ«, tÃ« gjithÃ« â##burrat e presupozuar nÃ« jetÃ«n e sajâ##. Disa histori, shumÃ« Ã«ndrra, projekte, gÃ«zime dhe lumturi por, nÃ« fund, gjithmonÃ« shumÃ« zhgÃ«njim, dÃ«shtim dhe dhimbje. Dukej sikur fati kishte vendosur tashmÃ« gjithÃ«sja pÃ«r tÃ«. I ishte shÃ«nuar njÃ« rrugÃ« sigurisht plot me kÃ«naqÃ«si dhe vlerÃ«sime nÃ« nivel profesional, por nÃ« tÃ« cilÃ«n dukej se nuk ishte parashikuar tÃ« kishte ndonjÃ« burrÃ« pÃ«r ta shoqÃ«ruar nÃ« krah. TanimÃ« ishte aty, nÃ« njÃ« vend tÃ« huaj, ndÃ«rkohÃ« qÃ« udhÃ«tonte nÃ«pÃ«r natÃ«, dorÃ« mÃ« dorÃ«, me njÃ« burrÃ« tÃ« cilin deri dje e konsideronte si njÃ« pengesÃ« pÃ«r planet e saj, por qÃ« nÃ« fakt po i ngjallte shumÃ« ndjenjÃ« dhe afeksion. MÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ« pyeti veten se Ã«farÃ« duhej tÃ« bÃ«nte.

Ã«GjithÃ«sja nÃ« rregull?Ã» pyeti Xheku i merakosur, duke parÃ« sytÃ« e saj qÃ« po bÃ«heshin gjithnjÃ« e mÃ« tÃ« shndritshÃ«m.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.